

Bořetické LISTY

SRPEN 2023 • Číslo 2

Foto: R. Skoumal

Poplatkový „divoký západ“
v naší obci – Jiří Michna

Batůžkový projekt
Mary's Meals – Soňa Čejková

Výborná jarní forma CELTICu –
Luděk Gloza

Fotogalerie

Výprava mladších žáků Kobylí/Bořetice na turnaji v Ostravském Puskovci vybojovala skvělé třetí místo, foto J. Huslík

Den dětí jsme oslavili na fotbalovém hřišti, foto K. Otáhalová

Dětské rybářské závody u místního rybníku, foto J. Michna

Na rodiče a prarodiče čekal na školní akademii krásný program, foto J. Michna

Školní akademie proběhla na Den otců, foto J. Michna

Fotogalerie

Soutěž mladých hasičů v požárním útoku Velké Bílovice,
foto J. Michna

Pálení čarodějnic se uskutečnilo v Rasovně,
foto K. Otáhalová

Zásah – požár zahradní boudy za kostelem,
foto J. Michna

Seznate se s čarodějnicemi z kulturní komise,
foto A. Folerová

Fotogalerie

Boží tělo v parku u kostela, foto J. Michna

V květnu proběhlo v našem kostele biřmování, přijel i biskup Pavel, foto K. Otáhalová

Den otevřených sklepů pod Kravíma horama, foto J. Michna

Vystoupení Svodničanu v Moravanech, foto J. Michna

Komise pro životní prostředí za pomoci spoluobčanů osadila záhon před kulturním domem, foto K. Otáhalová

Fotogalerie

Loučení s letošními pátáky, foto J. Michna

Zahradní slavnost v naší školce, foto archiv školky

Zahradní slavnost ve školce, foto archiv školky

Fotogalerie

Výrobky dětí na téma Doprava, foto archiv školky

Výrobky našich dětí na téma Doprava, foto archiv školky

Pasování předškoláků u pana starosty,
foto archiv školky

Vysvědčení obdrželi také druháci, foto archiv školy

Beseda se spisovatelkou Klárou Smolíkovou,
foto archiv školy

Návštěva u včelaře, foto archiv školy

Fotogalerie

Atletická olympiáda v Kobylí, foto archiv školy

Výlet ke Dni dětí – 5. třída, foto archiv školy

Fyzikální a chemické pokusy, foto archiv školy

Fotogalerie

Plavecká soutěž, foto archiv školy

Modrohorský fotbalový turnaj – žáci 3. třídy získali 2. místo, foto J. Huslík

Modrohorský fotbalový turnaj – žáci 1. a 2. třídy získali 3. místo, foto J. Huslík

Modrohorský fotbalový turnaj – žáci 4. a 5. třídy získali 2. místo, foto J. Huslík

McDonald's Cup i s naší účastí, foto archiv školy

Úvodník

Vážení spoluobčané, čtenáři Bořetických listů, s létem do naší obce přichází i příprava na hodové veselí. V loňském roce jsme o pouhých oslavili 800 let od první písemné zmínky o naší obci, v tom letošním roce oslaví mužský sbor Svodničan 20. výročí založení. Majitelé vinohradů jsou v jenom kole, mnozí upravují předzahrádky a vjezdy po vybudování přípojek k nové kanalizaci.

Bohužel ani v tomto čísle Bořetických listů vás nemohu informovat o skutečných nákladech na vybudování kanalizace a čistírny odpadních vod. Dosud jsme totiž neobdrželi ze SFŽP všechny finanční prostředky z přidělené dotace. Obec na sebe dobrovolně vzala podávání žádostí o vydání územního rozhodnutí pro všechny zájemce o připojení. Žádosti se podávaly v 11 etapách a jednalo se o více než 500 žádostí. Na čističce teď probíhá do konce roku zkušební provoz. Průběžně se řeší zjištěné nedostatky. Při deštích již nastaly první komplikace. I přes četná upozornění směrem k občanům, že do oddělené kanalizace nesmí být vypouštěny dešťové vody, je vzhledem k množství nátoky při dešti zřejmé, že tomu tak není. Budeme situaci monitorovat a viníci, kteří neuposlechli, budou pokutováni. V případě, že jsou vypouštěny dešťové vody do čističky, dochází totiž k vyplavování a naředění živých bakterií a proces čištění se zpomalí, nebo úplně zastaví a je nutné nastartování celého procesu dovozem nových živých bakterií. Tím se značně navyšují náklady. Pro nás na obci ale práce ještě nekončí. Vyřizujeme smlouvy o zřízení věčného břemene na pozemky dotčené stavbou.

Rozběhla se i stavba inženýrských sítí v lokalitě Záhumenice-Příhon. Stavební pozemky v této lokalitě jsou již přiděleny. V současné době shromažďujeme podklady nutné k sepsání kupních smluv.

Nastává i nová turistická sezona. V obci je velký počet ubytovacích zařízení. Každý ubytovatel je povinen podle obecní vyhlášky vybírat a odvádět obci 20 Kč/osobu/den. Z částek, které jsou ovšem odvá-

děny, je patrné, že tento poplatek obci odváděn není. Všichni by si měli uvědomit, že peníze slouží např. na úhradu nákladů za úklid, za odvoz a likvidaci odpadů. Zastupitelstvo obce rozhodlo zřídit komisi, která bude monitorovat pohyb v ubytovacích zařízeních a kontrolovat výši odvedených poplatků od jednotlivých ubytovatelů.

Od vydání posledních Bořetických listů proběhly různé kulturní a společenské akce, kterých jste se mohli zúčastnit. Kulturní komise pořádala setkání čarodějnic v Rasovně a na hřišti Den dětí s pomocí dalších zájmových sdružení. Komise životního prostředí osadila silniční ostrůvky na příjezdech do obce. Byli přivítáni noví občanci Bořetic. O velikonočních svátcích vinaři zorganizovali pro širokou veřejnost tradiční košť vína. Koncem května se sklepy pod Kraví horou naplnily návštěvníky Dne otevřených sklepů s bohatým doprovodným programem. Děti ZŠ a MŠ připravily se svými učitelkami vystoupení v kulturním domě, pasovali jsme nové školáky a v zasedací síni kulturního domu jsme se rozloučili s letošními pátáky. Rybáři pořádali rybářské závody. Na sóle se 25. 6. sešli farníci z Bořetic, Kobylí a Vrbyce na Farním dnu se společným obědem a pohoštěním.

Vypadá to, že všechno se ubírá správným směrem. Bohužel nás čekalo další obnovení soudního sporu se stavební firmou Arbeiter z důvodu zrušení výběrového řízení na zateplení kulturního domu. Soudní spor se táhne více než 8 let. Nejvyšší soud rozhodl vrátit vše zpět a zahájit nové soudní řízení u Okresního soudu v Břeclavi. Byl jsem předvolán k podání výpovědi a měl možnost vyslechnout výpověď majitele stavební firmy. Ten otevřeně prohlásil, že měl informace od dnes již bývalého zastupitele obce, který byl dokonce svědkem předvolaným touto stavební firmou. Čekáme na vydání rozhodnutí soudu, ve kterém bude také obsah jeho výpovědi.

Přemýšlejme však raději o tom, co nás čeká příjemného – dovolená, prázdniny, hody. Užijeme si volných letních dnů, sluníčka a naberme síly. Přeji vám jen všechno dobré.

František Petrásek, starosta

Společenská kronika naší obce

Vítejte mezi námi

březen
Tamara Navrátilová

duben
Adam Vespalec

Sňatek uzavřeli

duben
Nela Kobzová
a Marek Gajdošík

Edita Fůkalová
a Jan Siegl

květen

Sabina Štouračová
a Cyril Varadínek

červen

Anna Prátová
a Radek Filo

Monika Dufková
a Radomír Újezdský

červenec

Iveta Chrástková
a Tomáš Springer

Jubilanti

70 let

květen
Jaroslav Gloza
červen
František Jambor
červenec
Marie Jurasová

75 let

květen
Ivan Pazderka
červen
Milada Minaříková
Vlastimil Dočekal

srpen

Božena Komárková

80 let

květen
Marie Náležinská

srpen

Karel Mikulica

85 let

červen
Mária Sadílková

90 let

červen
Štěpánka Nováková

**VŠEM SRDEČNĚ
GRATULUJEME,
PŘEJEME HODNĚ
ZDRAVÍ.**

Z našeho středu navždy odešli

březen
Evženie Kadlecová
květen
Josef Očenášek

Poplatkový „divoký západ“ v naší obci

Na únorovém zastupitelstvu jsme debatovali o návrhu změny vyhlášky, resp. navýšení poplatku z ubytování v obci z 15 Kč na 25 Kč za osobu a noc. Toto téma je při aktuálním složení zastupitelstva vždy poměrně třaskavé a po diskuzi mezi zastupiteli byla následně schválena kompromisní částka 20 Kč. Je to moc nebo málo? Jaký efekt mají poplatky za ubytování? A jaké přínosy a náklady má vlastně vinařská turistika, resp. turistika obecně? Pro obec, pro firmy, pro občany? Tyto otázky si kladu dlouho a jednoznačnou odpověď na ně zcela nepřekvapivě nemám a zřejmě nikdy mít nebudu. Mám na to svůj pohled, který se odvíjí od toho, koho reprezentuji, tedy obec. A chápu, že tento pohled se mnou nemusí všichni členáři sdílet. Pravděpodobně se většinou shodneme, že turistika obecně může být pro obce či města přínosem. Přináší práci lidem, zákazníky a nové příležitosti firmám, obci publicitu a samozřejmě také nějaké příjmy z daní a poplatků na její rozvoj. Řeklo by se „win-win“ situace. Pak jsou zde ale také náklady a problémy, které mohou být s turismem spojeny a které přitom z velké části dopadají jen na jednu stranu pomyslné mince. Na občany a obec. Problémy s veřejným pořádkem, nedodržování nočního klidu, nedostatek stavebních míst, zvyšování cen nemovitostí, velký provoz v obci, neprůjezdnost ulic, problémy s parkováním, rozvoj krátkodobých ubytovacích kapacit na úkon rodinného bydlení v intravilánu obce, ústup zeleně, ústup zemědělské půdy, problémy s vodou, odpady, vyšší nároky na technické a personální vybavení obce, nižší míra soukromí obyvatel, subjektivně vnímané celkové zhoršení životních podmínek v obci, odliv mladých rodin či obyvatel obecně. A takto bych mohl pokračovat. Poplatky by tedy měly být jedním z nástrojů k alespoň částečné kompenzaci těchto (nejen finančních) nákladů obci a jejím občanům. V Bořeticích bohužel poplatky tuto roli v minulosti neplnily a neplní. Důvody, proč to dle mého názoru tak je, rozeberu později na příkladu poplatků za ubytování. Rozhodně nesouhlasím s názorem některých zastupitelů, že výnos z poplatků za ubytování „by se měl více vrátet pod Kraví horu“.

Za prvé. Samozřejmě, že se vrací už dnes, protože ono i to veřejné osvětlení, rozhlas, vyvážení odpadků z košů, údržba zeleně, zdroje vody a další záležitosti v areálu sklepů něco stojí. A za druhé. Poplatek má obecně povahu daně, je to platební povinnost, která je stanovena vyhláškou (zákonem) a jeho účelem je získání příjmů pro úhradu celospolečenských potřeb, tj. příjmů do veřejného rozpočtu. Už z této definice je jasné, že za výběr poplatku není možné očekávat nějaké ekvivalentní, resp. reciproční protiplnění. A nyní se dostáváme k tomu, proč např. poplatky za ubytování podle mého neplní v Bořeticích výše popsanou roli. Určitě bychom našli spoustu faktorů, které v tom hrají roli. Já vidím tři nejdůležitější. O nastavení výši poplatku, o ochotě těch, kteří profitují, podílet se na i na nákladech, a o schopnosti správce poplatku (obce) poplatek vybírat. Tyto faktory jsou přitom velmi provázané a na sobě závislé. Konkrétně u poplatku za ubytování byla jeho výše dlouhá léta nastavena velmi nízkou. Od roku 2012 do roku 2019 byla 4 Kč za osobu a noc s tím, že v zákoně existovala možnost platit roční paušál za lůžko. Od roku 2020 byla sazba poplatku zvýšena na 10 Kč za osobu a započatý den ubytování a novelou zákona o místních poplatcích možnost platit paušálem ze zákona vypadla. Následně byl poplatek od roku 2022 zvýšen na 15 Kč a od 1. července 2023 se zvedá na 20 Kč za každý započatý den ubytování s výjimkou dne jeho počátku. Je to hodně nebo málo? Za mě by to mohlo být více, a to ze tří důvodů. Za prvé.

Zákon o místních poplatcích aktuálně umožňuje obci, aby vybírala poplatek z ubytování až ve výši 50 Kč/osobu, takže nejsme ani na polovinu toho, co umožňuje zákon. Nejsme přitom naivní. Víím, že při zvýšení sazby poplatku nedochází ke zvýšení výnosu z poplatku proporcionálně, a to z různých důvodů, které není prostor rozebírat. Stačí vědět, jak funguje Lafferova křivka. Za druhé. Poplatníky jsou návštěvníci, kteří se zde ubytují. Ubytovatelé (jako plátcí) poplatek neplatí ze svého, pouze jej od poplatníků vyberou a odvedou obci. Pokud já někde přijedu jako turista na dovolenou, tak jsem připraven, že moje peněženka zažije vyšší, než obvyklý odliv financí – za ubytování, za stravu, za zbytnosti, radovánky apod. Jinými slovy utrácím za nějaké statky, které bych si za „normálního“ režimu asi nepořídil, popř. pořídil v menší míře. Na dovolené si ale hůře něco odepírám, protože jsme přece na dovolené. Když si můžu dopřát posezení ve sklepě s ubytováním, jídlem, vínem, někdy i muzikou za několik tisíc, budu pak řešit ubytovací poplatek obci ve výši 20 nebo 25 Kč? Nemyslím si. Jinými slovy moje poptávka v kontextu např. dovolené není natolik cenově elastická, aby ji ovlivnila výše ubytovacího poplatku. A za třetí – výše poplatku v okolních obcích. Vrbice či Němčičky mají poplatek vyšší než naše obec, Kobylí stejný a objektivně musím dodat, že Velké Pavlovice mají v tuto chvíli poplatek z ubytování nižší. V tuto chvíli. Dostáváme se ke druhému faktoru, a to k ochotě těch, kteří z turismu profitují, podílet se i na nákladech, které turismus jednoznačně přináší. Jasně, ne bavíme se o tom, že nikdo nechce platit daně, popř. je platit co nejnižší. Bavme se o přístupu ubytovatelů k dodržování daných pravidel, v tomto případě o ochotě dodržovat vyhlášku obce o poplatcích z ubytování, k podávání pravdivých údajů obci či jejich aktualizaci, a kdybychom chtěli jít dál, tak také např. o ochotě platit za likvidaci odpadu z podnikání, ubytování, za vodu ve sklepě atd. Zůstaňme ale po přehlednost u poplatku za ubytování.

Vyžádal jsem si z obce statistiku přihlášených plátců poplatku a jeho výběru za roky 2019–2022. Dle obdržených údajů by měla být v obci ubytovací kapacita asi 600 míst. Když jsem si ten údaj sečetl, jemně mi cukaly koutky, protože tu reálnou ubytovací kapacitu odhaduji mnohem výše. Na přesnějších číslech pracujeme. Někteří ubytovatelé k poplatku nejsou přihlášení vůbec, někteří dokonce nemají ani oprávnění ubytování poskytovat, někteří ubytovatelé nahlášení jsou, ale neplatí, někteří nenahlašují změny (většinou navýšení kapacity ubytování), neuvádějí do přihlášky k poplatku pravdivé údaje atd. Víte, v dnešní době „tých internetů“ se dá o každém ubytovali zjistit poměrně slušné množství informací a celkem hezky si dotvořit celkový obraz jeho činnosti. Samozřejmě jsou i ubytovatelé (a já jim za to opravdu děkuji), kteří se dle všeho chovají poctivě a poctivě poplatky odvádí. Přál bych si, aby takových bylo co nejvíce, protože pak tyto poctiví nebudou mít (a dlužno dodat oprávněně) pocit nespravedlnosti.

Co se týče výnosů z poplatků, to je pohled velmi neveselý. Za rok 2019 se vybralo na poplatek z ubytování asi 90 tis. Kč, za rok 2020 asi 100 tis. Kč, za rok 2021 asi 172 tis. Kč. Za rok 2022 už je výnos o něco lepší, téměř 480 tis. Kč. Je mi jasné, že srovnávám trochu „jabka s hruškama“, protože např. mezi roky 21 a 22 existovaly jiné sazby poplatku, v roce 2020 a částečně 2021 byl covid, pravidla se v čase měnila atd., ale při předpokládané ubytovací kapacitě v obci si troufám odhadnout, že někde unikají statisícové příjmy do obecního rozpočtu, což úzce souvisí s třetím faktorem, a to je schopnost obce

jako správce poplatku kontrolovat poskytnutá data a poplatek vybírat. Teď trochu seabemrskáčství. Obec to dle mého nedělá v současnosti dobře. Nechci podrobně rozebírat důvody, proč to tak je, protože to bych se tu mohl rozepisovat opravdu dlouho. V krátkosti – evidence typu „paní XY volala na obec a řekla, že tento rok bude ubytovávat na zkoušku a uvidí, jestli to půjde a pak se kdyžtak přihlásí“ nebude nikdy fungovat. Že obec eviduje někoho jako přihlášeného k poplatku, ale tento za 3 roky neodvedl ani korunu. A dál? Nic. Jaká mohla nastat situace? Ubytovatel skončil a zapomněl se odhlásit, ubytovatel svou povinnost jen opomněl, nebo na obec „peče“ a poplatky neodvádí záměrně? Obec má informace i o některých, kteří ubytování poskytují, ale nejsou k poplatku přihlášení. A dál? Nic. Obec s informacemi nepracuje. Já tomu částečně rozumím. Řeší se „bambilion“ jiných věcí, o personálních kapacitách ani nemluví. Ale mezitím si lidé, kterých se to týká, tak trochu zvykli, že když nesplní nějakou svou povinnost

vůči obci, tak se vlastně nic neděje. A to je špatně. Když něco nesplní obec nebo občan vůči státu, to je jiná pohádka. Hned upomínka, pokuta atd. Jak tedy dál postupovat? Neexistuje jednoduché řešení. Bude to asi dlouhý a složitý proces, který přesáhne toto volební období. A jak by měl vypadat v případě poplatků?

Především je potřeba zpřehlednit a zpřesnit evidenci a důsledně vyžadovat plnění povinností. U neplatičů nejprve zkusit cestu „po dobrém“, tzn. informovat, upozorňovat, což už se částečně děje (hlášení obecního rozhlasu, články v BL). Pokud tato cesta nepovede k výsledku, má obec další nástroje, jak se legálně domoci svých pohledávek – výzva k zaplacení, platební výměr, v nejhorším případě exekuce. To není prosím strašení, jen výčet nástrojů, přičemž platí, že pro všechny strany je vždy nejlepší cestou domluva.

Jiří Michna, místostarosta

Informace z jednání zastupitelstva obce Bořetice

Zastupitelstvo obce Bořetice na svém VI. mimořádném veřejném zasedání konaném dne 10. 5. 2023:

- **schválilo** výkup pozemku p. č. 1151/143, k. ú. Bořetice u Hustopečí od firmy Ground Line s.r.o., Svitavy. Jednalo se o zpětný výkup pozemku, na kterém se nachází vodovodní přívaděč. Obec uzavře do 1 roku od koupi pozemku smlouvu o zřízení věcného pozemku se společností VaK Břeclav, a.s., která je vlastníkem přívaděče. Kupní cena pozemku činí 41 Kč za 1 m², celkem za celý pozemek 24 969 Kč včetně DPH;
- **schválilo** účetní závěrku Obce Bořetice za rok 2022, včetně příloh, a dále Závěrečný účet Obce Bořetice za rok 2022 vyjádřením souhla-

- **schválilo** poskytnutí dotace Mysliveckému spolku Bořetice, z. s., ve výši 19 000 Kč a Tenisovému klubu TK Bořetice 2012, z. s., ve výši 40 000 Kč;
- **schválilo** pořízení venkovní stojanové digitální úřední desky od společnosti Galileo za cenu 199 500 bez DPH a dalších souvisejících poplatků (SW, roční profaxe, servisní smlouva);
- **schválilo** na základě přihlášek ke zveřejněnému záměru prodeje 14 pozemků v zástavbové lokalitě Záhumenice-Příhon, každý pozemek je o rozloze přibližně 500 m², cena 2 400 Kč/m²;
- **zřídilo** v souladu s Jednacím řádem zastupitelstva Obce Bořetice pracovní skupinu Poplatky za vodu, pracovní skupinu Poplatky za ubytování a pracovní skupinu Odpady a **pověřilo** tyto skupiny úkoly;
- **pověřilo** starostu obce, aby na termín 24. 5. 2023 svolal pracovní jednání zastupitelstva za účelem debaty a nalezení řešení ohledně budoucích investic do kapacity ZŠ a MŠ, popř. o celkovém využití pozemků vedle a za budovou č. p. 488, a na toto jednání pozval zástupce ZŠ a MŠ Bořetice.

Zastupitelstvo obce Bořetice na svém VII. veřejném zasedání konaném dne 14. 6. 2023:

- **schválilo** bezúročnou půjčku ve výši 60 000 Kč fyzickým osobám – zástupcům bořetické chasy uvedeným ve smlouvě o zápůjčce za účelem pořádání letošních hodů, splatnost je do 31. 8. 2023;
- **schválilo** změnový list projektu Bořetice – infrastruktura Záhumenice-Příhon spočívající ve změnách uvedených ve změnovém listu včetně navýšení ceny díla o 3 885 142,49 Kč bez DPH. Změny nastaly především z důvodu nutnosti řešení dešťové kanalizace formou změny stavby před dokončením.

Upozornění: jedná se o upravený výňatek (s komentáři) z přijatých usnesení. Plnou verzi usnesení je možné nalézt na webu www.uzob.cz.

Jiří Michna, místostarosta

Mockrát děkujeme všem, kteří přispěli na vydávání Bořetických listů

Manželé Zdeňka a František Jamborovi, Bořetice	za 500 Kč
Manželé Marie a Josef Varmužovi, Hustopeče	za 500 Kč
Paní Dáša Panáčková, Kobyly	za 500 Kč
Paní Anna Vyhňáková, Bořetice	za 500 Kč
Paní Jarmila Mazůrková, Starovičky	za 200 Kč
Pan Miroslav Škriečka, Slovenská republika	za 500 Kč
Pan František Surman, Velké Pavlovice	za 500 Kč
Manželé Marta a Vladimír Langerovi	za 500 Kč
Paní Marie Kalvodová, Žatčany	za 200 Kč
Tetička od Pavlovic	za 300 Kč
Manželé Jarmila a Jan Petráskovi, Vrbice	za 1 000 Kč

Všem ještě jednou mockrát děkujeme.

Zpráva o činnosti obecní knihovny

V březnu proběhly besedy s dětmi z mateřské školy. Plnily různé úkoly spojené s knihami a pohádkami. Skládaly pohádkové puzzle, vykreslovaly omalovánky a četli jsme si pohádky a příběhy. Za odměnu jsme si pustili pěkné pohádky.

V květnu jsem přivezla mnoho pěkných a zajímavých knih pro děti a dospělé a nové knihy s Albi tužkou z VF Břeclav.

Všechny akce jsou postupně zveřejňovány na facebookových stránkách knihovny. Průběžně doplňuji informace, jak na tyto stránky, tak na webové stránky obecní knihovny www.knihovnaboretice.webk.cz.

O prázdninách je otevřeno ve stejnou dobu jako obvykle. Je pro Vás připraveno mnoho knih na prázdninové čtení. Bohužel letos se dotace nepodařily získat, tak se renovace odkládá.

Své nápady, návrhy nebo připomínky mi můžete psát do zprávy na facebooku.

Budu se na Vás všechny těšit, když do naší knihovny zavítáte.

Krásné prožití prázdnin přeje knihovnice Lenka Grůzová

Klukovské léto

Oldřich Damborský

Hrušky sládnou ve smaragdovém vinohradě,
holky mládnou, když se vzpomínka z mládí krade.

Zlaté pole obilí se vlní ve větrném moři,
jako kluky nás kopřivy popílí a přitom tváře hoří.

Na Příhoně létají vážky nízko nad vodou,
mirabelek je podél břehů hodně a svět je záhadou.

Záhadou větší než vyjmutí Foglarova ježka z klece,
když nevíš, kde je láska, topíš se jako moucha v mléce.

Zatím je však javor za humny velkou vábničkou,
jako ve Stínadlech jdeš opatrně bořetickou Uličkou...

Stalo se již tradicí, že 5. července, na den Slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje, se uprostřed sklepů Kravíhorské republiky v Bořeticích vyvěšuje Moravská vlajka. Tak tomu bylo i letos, kdy ji již popatnácté vyvěšil Václav Petrásek, který kandidoval za moraváky v prvních volbách v roce 1990 a poté i v prvních volbách do senátu.

Příručka pro nové občany Bořetic

SAMI SOBĚ

U nás za humny II

V posledních předválečných letech, kdy jsem prožíval své předškolní dětství, se situace v naladění společnosti nápadně zhoršila. Projevilo se to i v našich dětských hrách, kdy jsme si hráli na válku a kdy jsme napodobovali naše dvojplošné letouny a jedni z nás představovali nepřátelské Němce a ti ostatní vítězné Čechy. Ozývaly se tam i jiné dobové skutečnosti. Vzpomínám například, jak jsme si hráli na automobilové závody a každý z nás chtěl být vítězným „Širónem Bugatou“, což bylo odezvou na jednoznačného šampióna, francouzského závodníka Chirona, který tehdy zvítězil na voze Bugatti na Masarykově okruhu v nedalekém Brně.

1. září 1937 jsem nastoupil do první třídy obecné školy do budovy Masarykovy jubilejní obecné školy v Bořeticích, kde v prvním poschodí byly první a druhá třída. 14. září toho roku jsme byli při příchodu do své třídy mile překvapeni. Každý na svém místěčku na dvousedadlové lavici měl úhlednou hromádku dárečků: cucavé bonbóny, ostře zahrocenou tužku a kuličkové skleněné pero. K tomu pak obrázek prezidenta T. G. Masaryka, který toho dne právě zemřel a těch několik dárečků nám mělo připomenout jeho oplakávaný odchod. Také na prezidentově podobizně visící v čele třídy se jeho odchod projevil černou páskou.

Jinak jsme my děti vážnost situace příliš nevnímaly, až v roce 1938 po Mnichovu, kdy se zároveň začalo od našich zemí odtrhávat Slovensko, napřed jen jako autonomní republika, ale jak se mělo ukázat v roce 1939 i jako Slovenský Štát. Ze Slovenska se přistěhovaly české rodiny. Do Bořetic například rodina Vojtěcha Pazderky, který na Slovensku pracoval jako úředník. Po Mnichovu se od naší republiky odloučila okrajová území, takzvané Sudety, na severu i na jihu a tak například z Hlohovce se přistěhovala do Bořetic rodina Grégrova.

Velkou změnu v našem dětském myšlení způsobila však všeobecná mobilizace v září 1938. Bořetice se octly v hraničním pásmu, protože byly nepříliš vzdálené od Sudet. Do Zaječič to bylo jen 8 kilometrů. Tehdy museli narukovat ke svým vojenským posádkám muži ve věku 20–50 let. Radikálnější změnu jsme však zaznamenali v samotné obci. Na silnici k Velkým Pavlovicím si postavili vojáci kulometné hnízdo zaměřené přímo na zmíněnou trasu a v Talkách za kostelem si vojáci vybudovali dokonce dělostřelecké postavení s polními děly, jejichž hlavně mířily stejným směrem – vůči očekávanému nepříteli. Já už chodil do druhé třídy obecné školy a s Tondou Tichým jsme odvážně prolézali okolí těchto vojenských objektů. Vojáci nás už natolik znali, že nám nabídli čerstvě upečený komisárek, vojenský chléb, neboť měli u toho postavení také polní kuchyni. Pamatuji na to velice citelně, protože při pozdním návratu večer domů jsem dostal pořádný výprask.

Vojáci se ubytovali také v tělocvičně naší školy a zaujali centrální postavení na bořetickém sóle, kde za pěkného počasí no-

covali pod stany a pušky měli vzorně složené v jehlancovém útvaru.

Nic se však nestalo, alespoň nikoliv pro nás děti, po Mnichovu šel život dál v okleštěné republice i na naší škole. Počátek německé okupace 15. března 1939 znamenal větší změnu v našich životech. Ve škole se musely cenzurovat učebnice, v čítankách slovo Vídeň bylo nahrazeno německým Wien a název našeho státu označen jako Protektorát Böhmen und Mähren. Ale životní úroveň našeho lidu se ještě v létě toho roku nezměnila. Teprve po 1. září, kdy Německo přepadlo Polsko, a tím začala vlastně 2. světová válka, byl zaveden přidělový systém na veškeré zboží. Pamatuji si, jak jsem šel pro mýdlo k panu Kadlecovi s takovým lístkem, z něhož mně odstříhl jeden čtvereček za prodanou kostku mýdla. Dvě kostky jsem nemohl koupit, bylo by to nad vyměřený přiděl.

Jinak jsme o probíhající válce na polském území i na bývalém českém Těšínsku slyšeli poměrně málo, snad jen to, že řada lidí českého původu tam odtud musela uprchnout za dobrodružných okolností nákladním vlakem, v noci. S válkou se projevilo také nařízení o bezpečnostním osvětlení – auta byla na svých reflektorech z větší části zalepena a jen malou škvírou si osvětlovala probíhající cestu, v domácnostech i v úředních místnostech se muselo dodržovat zatemnění, které z venku kontrolovali pověřeni důvěrníci. U nás doma nebyl tento problém tak akutní, protože jsme stále ještě svítili jen petrolejovou lampou, jejíž světlo nebylo tak pronikavé jako u elektrického osvětlení. Začala válka. Projevilo se to u dětí i v jejich oblečení. Nebylo možno kupovat nové obleky jen tak mimo přidělové kvóty, ani nové boty namísto prošlapaných dětských střevíků. Jako novinka se objevily dřeváky, obuv, která měla podrážky zpevněny dřevěnými pláty.

Politické změny nastaly později po roce 1940. Začal odsun židů. Už jsem nechodil do obchodu k paní Weinsteinové, ale ke Karlu Chrástkovi, který ji zastupoval. Také Druckerovi jaksi zmizeli. Osud Springerů byl zřejmě složitější. Nepoznali jsme žádné sladkosti, čokoládu ani pravou zrnkovou kávu, oblíbený svatojánský chléb se přestal prodávat a z obchodu zmizela část nápisů s koloniálním zbožím. Začala tuhá doba válečná, školáci byli nabádáni ke sběru králíčích kožešin, starého papíru, krutonů ze zabíjících prasat a podobných materiálů, které měly pomoci hitlerovské armádě k vítězství. Pamatuji si, že jsem chtěl v Hodoníně poobědvat v restauraci a byl jsem obsloužen vegetariánským jídlem. Volně se prodával pouze koňský salám. To už jsem jezdil do Hodonína do gymnázia, od 11 roků jsem kupoval noviny a sledoval situaci. Noviny byly plné falešné propagandy. Kam se poděla ta bezstarostná idyla našich humen...

Antonín Grúza

Jak jsem prožil mládí

Narodil jsem se do rodiny sedláků jako nejstarší syn rodičům Janovi a Marii Pazderkovým. V období po narození bydleli jsme společně se stařečkem Josefem a stařenkou Kateřinou. S těma dvěma jsem zažil mnohé úsměvné historky. Stařeček Josef jako výměnkář obdělával vinohrad a zahradu „na Půstkách“. Zůstala mi v paměti příhoda, jak jsem šel se stařečkem pracovat do vinohradu na Čtvrtá k Vrbici. Uprostřed vinice byla jáma, kde se kopal písek na stavbu nové velké školy. Jáma byla zarostlá a v jednom rohu stála malá bůda. Když jsme přišli, stařeček si v bůdě odložil, vzal si motyku a šel pracovat. Dveře u bůdy zavřel a pověsil na očko zámek. Byl to jednoduchý, který se zamýkal stlačením. Běhal jsem po zahradě až jsem se dostal ke dveřím bůdy a obdivoval jsem zavěšený zámek, podařilo se mi zmačknutím jej zamčít. Byl jsem rozpačitý a šel stařečkovi oznámit nepříjemnou příhodu. On v celku v pohodě mě přikázal, abych šel za stařenkou pro náhradní klíč. Moc jsem tím nebyl potěšen, neboť jako čtyřletému klukovi se mi cesta zdála nesmírně daleko. Vše dopadlo dobře, klíč jsem přinesl a při příštích návštěvách jsem si dával pozor. Ani ne jako čtyřletému stařeček mě pozval na hody (*viz foto*). Dal mi pětikorunu a zvesela jsme kráčeli hodovat, zvláště ke komediantům se houpat a kolotočovat. Když jsme přišli k sólu, stařeček mě přivedl k houpačce a říkal mi: „Dávej pozor a vytáhni pětikorunu a musíš zaplatit.“ Prohledal jsem všechny kapse a pětikoruna nebyla. Stařeček hodovou útratu zaplatili, tak jsem si užíval prvního hodování. Na podzim sta-

řeček sklízeli jablíčka z velkého stromu. Velmi pěkné ovoce natrhal do kyblíka a já jsem je skládal do velkého koše. Byla to zvláštní odrůda, kde při sklizni se uvolnili jádérka a vydávaly chraptavý zvuk. Bylo mi to zvláštní, nikdy v životě jsem se již s podobnou odrůdou nesetkal.

Se stařenkou Kateřinou pekl v domácí peci chléb. Na konci stájové řady byla větší místnost. Nazývala se maštalkou. V ní byla umístěna pec, udírna a kotel. Mimo to tam hospodyňky mívaly nasazené slepice na vajíčkách a případně i husy. V tomto prostoru byly mláďata odchována, než mohla chodit na dvůr. Stařenka se připravovali na pečení chleba. Přinesli si tři slaměny s těstem a jednu štryclu. Než začali dávat do pece, poslali mě, abych přinesl od naproti u Fridrichových trochu listů. Nevěděl jsem, kolik trocha je, natrhal jsem a přišel za stařenkou. Předal jsem jí to, ona měla radost a já zíral, na co potřebují ořechové listy. Ke dvířkům od pece si položila placatou dřevěnou lopatku s dlouhým toporem. Na takto připraveném nářadí překlápěla postupně připravený chléb. Při zasunutí prvního otevřela dvířka od pece a postupně je tam osazovala. Bylo mi podivné, jak se může chleba upéct, když tam není žádný oheň. Stejně jsem byl udiven odpoledne, když stařenka upečený chlebiček vytahovali, jak to všechno zvládli, aby byl z toho výborný chlebiček z žitné mouky. Po čase zbudoval pan Špringl velkou pec. Vždy dopředu se muselo přijít k němu pro odpověď, kdy se má se slaměnkami přijít. V tomto období již se chleba doma nepekli.

Při zápisu do školy jsem byl poslán do první třídy, ještě mi chyběly tři měsíce do šesti let. Byl jsem urostlý, takže jsem chodil předčasně do první třídy. Návštěvy obecné škole (1.–4. třída) si z tohoto období moc nepamatuji. Víím jen, že první a druhou třídu jsem navštěvoval v nové škole. Zůstane mi v paměti, jako prvňáčkovi se jít loučit s tatínkem při mobilizaci (září 1938). Velký smutek a slzičky. Se slzičkami se mnoho starších loučilo s povolanými vojáky. Válka nebyla, za měsíc se vojáci vrátili domů. Při konci čtvrté třídy jsme byli rozdělení a přidělení na chození do Měšťanské školy v Pavlovicích. Z tohoto období zůstalo mnoho všelijakých zážitků. Vzhledem k tomu, že do jmenované školy chodili žáci z Bořetic, Němčiček i ze Staroviček, tak nás bylo ve třídě 43. S údivem jsem vnímal, jak se to učitelé snažili všechno zvládnout, poněvadž nástup byl v roce 1942, bylo povinností učit se německy. Mimo to jsme museli podporovat vítěznou armádu. V kabinetu byly připraveny housenky bource morušového. Kolem silnice k Pavlovicím byly vysázeny morušové keře, ze kterých jsme občas museli nosit listy. Před koncem ročníku nám bylo nakázáno, abychom natrhalí lipové květy, které jsme předávali pro válečné účely. V měšťanské škole byla stále zavedena vyučovací doba dopoledne do 11 následně dvě hodiny na oběd a odpoledne dvě hodiny. Ve válečném roce 1944 již nastávaly vlakové problémy, takže jsem chodil odpoledne domů pěšky. Na jaře 1945 nejezdily již vlaky vůbec. Po dobu jarních měsíců cesta za vzděláním byla vždy prováděna pěšky. Zvládal jsem to bez nějakých nářků. Byl to i kousek romantiky. V čase osvobození (duben 1945) jsme asi jeden měsíc do školy nechodili. Při konci ročníku 44/45 jsme již neměli hodiny němčiny. V následné třídě jsme se začínali učit ruštinu. Velmi nepraktická byla polední přestávka, dvě hodiny jen na pojezení namazaného chleba nebo buchty. V následném ročníku (45/46) již nás značně ubylo. Někteří šli na střední školy, část se s rodiči vracela do sudetského prostředí, odkud byli rodiče vyhnáni. V dalším ročníku již odešli všichni spolužáci, kterým na podzim toho roku bylo 15 roků. To již bylo ve třídě mnohem jednodušší. V tomto období měšťanská škola nabízela 4 třídy a JUK (jednoroční učební

Malý Stanislav Pazderka se svým dědečkem,
foto archiv S. Pazderky

kurz). To již bylo velmi příjemné, poněvadž nás bylo jen 20. Učení moc nebylo, hodně tělocviku, lepili jsme malá letadélka a dokonce učili se na psacím stroji ťukat. Tím základní vzdělání skončilo.

Po jednoleté přestávce jsem začal chodit (jezdit) do rolnicko-vinařské školy ve Bzenci. Dnes se zdá být podivné, jak jsem to zvládal. Ráno na vlak o šesté, odpoledne se vracel domů ve čtyři hodiny. Byla to škola, která měla dávat základ v zlepšování a poznávání různých nových způsobů pěstování. Podobně jako na měštance přes poledne dvě hodiny se nevyučovalo. Již jako velcí jsme chodili do hospůdky kousek od školy pochutnávat si na polévce, kterou nám paní hostinská dávala vždy ve slušném množství s přidavkem chleba. Platila se za to mírná částka.

Zvláštním zážitkem bylo pro mě, 12letému školáčkovi, když mě tatínek poslal do sklepa pro víno. Bylo to v pondělí po přechodu fronty, kdy se pohybovalo po prostorách vesnice mnoho vojáků. V polovině silniční cesty k Němčičkám jsem uviděl shořelé podivné auto, které místo zadních kol mělo pásový pohon v závěsu táhlo za sebou dělo. V autě seděli 4 vojáci, jenže odjížděli ještě za světla, takže postupující dělostřelci je měli jak na dlani. Dalo by se posoudit, že jedinou ránou je zcela vyřadili z provozu na prvních místech, řidič byl opřen o volant celý opálený, vedlejší byl přepadlý přes dveře a z velké části taktéž ohořelý. Oba dva sedící na zadním sedadle byli zřejmě

Stanislav Pazderka ve školním věku,
foto archiv S. Pazderky

ranění, ale mohli vystoupit a vzdálit se od hořícího auta, poněvadž měli obavy z možnosti výbuchů nábojů. Jenže jejich zranění bylo asi vážné, že jeden se vzdálil asi 15 metrů do pole a druhý stejnou vzdáleností do příkopu. Byl to nesmírně tíživý zážitek pro 12letého školáčka. Do dnešní doby si dovedu přesně představit hrůzy války.

V mládí jsem se zúčastňoval hodových tancovaček a po celý další život jsem rád chodil na hody. Tato životní kapitola byla uzavřena odchodem bránit mír krumpáčem a lopatou u pétépáků. Tam jsem jako voják strávil 28 měsíců, aniž bych si byl kdy alespoň jednu ránu vystřelil. Po návratu jsem shodou okolností dostal nabídku odejít pracovat do světa. Odešel jsem na Hanou a tam strávil ostatní část života.

Uvedené životní období zůstává zpravidla dobře uloženo v paměti se všemi mnohými zážitky a příhodami. Rozloučím se básnickým zakončením, které dobře dokazuje, jak nejen já, ale i mnoho ostatních loučí se s domovem.

Domů

Hůl v ruce, tašku cestovní,
plášť šedý s ramen splývá,
tak vystrojen jsem na cestu, slyš!
Ranný kohout zpívá.

Zamykám dveře, odcházím,
než slunko vyjde jasné,
daleko budu, přátelé,
jdu na Slovácko krásné.

Tam zrozen jsem, tam otec můj
pečlivý hospodaří,
tam píseň plesná hlaholí
a slunce víno vaří.

Těž matičku mám předrahou,
však hrob ji kryje rmutný,
jdu na hrob k ní se pomodlit
a vyplakat se smutný.

Jak vlaštovice vracím se k dálnému hnízdu svému,
přišel jsem bych zapomněl, či ublížil svět srdci ubohému.

Červánek rdí se na horách a na cestu mě kývá.
Dřív, než vyjde slunko jasné, daleko budu přátelé,
jdu na rodné Slovácko krásné.

Životní příhody z mládí posílají

Nikolka a Stanislav Pazderkovi

Aleje na rozkaz císařovny

„Podél veškerých silnic říšských, okresních i obecních musí býti aleje a nebo kde by nemohly býti, alespoň jednoduchá stromořadí, vyjímajíc části vedoucí osadami nebo lesy“. Toto nařízení vydala císařovna Marie Terezie v roce 1752, kterým uzákonila výsadbu alejí v rakousko-uherském mocnářství. Toto nařízení bylo spolu s nařízením jejího syna Josefa jedním ze stovek nařízení, kterými

se řídíme ještě i dnes, jako je číslování domů, školní docházka, papírové peníze. sčítání lidu. Také u nás jsme v posledních letech vysadili několik alejí a několik jednoduchých stromořadí v obci a pod sklepy.

Václav Petrásek

Nejstarší sklepy u nás (a i ostatní)

Nejstarším datovaným sklepem v Bořeticích je sklep farský, o kterém je první písemná zmínka v roce 1595, dodnes používaný sklep po staré faře, která byla až do roku 1605 proti dnešní staré škole na bývalém Šumberákovém. Byla vypálena Bočkajovci v roce 1605, ale sklep zůstal dodnes. V minulosti byl rozdělen na tři – Kadlecův (první lisovna v Jerišku), Kratochvilův (proti škole Nová) a obecní (Parolkův v uličce). Dalším starým sklepem je sklep za domem pana Arnošta Zedníka (dříve Kuchyňkův), který nemáme datovaný, ale v knize o Čejkovicích jsem našel záznam: „Jezuité z Čejkovic měli nějaké vinohrady a sklep v Bořeticích“. Dalším, ale již prokazatelně datovaným sklepem, je sklep v horním „frejdu“ pana Stanislava Petráska ml. č. p. 492 zakreslený již v indikační skice definitivního katastru z roku 1827, kterým se řídíme dosud. Tam je zakresleno v celém areálu sklepů pod Kravíma horama v horním frejdu (dolní hranici vinohradů) jen 11 sklepů s lisovkami (sklepy bez lisoven se tehdy nezakreslovaly). Ve spodním řádku byly jen dva sklepy s lisovkami – C. Hajdy a Jánoškův, jen zarostlá mez trním a psím vínem (se vstupy do sklepů). Sklep je velmi dlouhý a klenuť a zasahuje do vinice nad ním. Pan St. Petráska ml. mě upozornil na kamennou hlavici větrání ve vinohradě s datováním: „Fabián Fiala 1818“, pravděpodobně patřil k domu č. p. 23 (dříve J. Lůbal a dnes Ing. Mrázek) v Dědině, kde byl majitelem Fiala Martin. Sklepy nebyly

jen pod Kravíma horama, ale i v obci. V prvním územním plánu obce ze začátku 40. let minulého století jsou uváděny sklepy nad nádražím, které končily za sklepem Novákovým, a kde bylo uvažováno o pokračování. Během války a po válce začala pod Kravíma horama vznikat nová křídla sklepů. Za veselskou cestou u bývalé cihelny, kde středem této cesty vede hranice katastrů Bořetice a Němčičky. A když se kopaly 2 metry za hranicí katastrů, začalo se jim říkat Zahraňčiči. Výkopek z těchto sklepů se vyvážel do zrušené cihelny. Druhé křídlo sklepů se začalo kopat v hliníku druhé, obecní cihelny. Dnes se jim říká Hliníky. Jan Novák mi vyprávěl, jak se tam kopalo. Při kopání hlíny na cihly tam vznikla stěna asi 5 metrů vysoká. Zájemci o sklep si asi v půlce této stěny postavili lešení, z kterého začali kopat „šji“ a výkopek házeli pod lešení. Až hlína dosáhla lešení, to se odstranilo a hlína se ukládala dál. Tím vznikala před novým sklepem budoucí cesta. Toto je patrně dodnes a cesta před každým sklepem končí na prudkém svahu do prostoru bývalé cihelny. Toto jsou skutečnosti, které je možno doložit. Dnes v nebyvalém rozvoji našeho vinařství však někteří taky vinaři, aby se zviditelnili, uvádí ve svých propagačních materiálech a na etiketách taková data založení vinařství, které sahá až pomalu do středověku.

Václav Petráska

Ochrana bobrů ve středověku

V současné době je v tisku často popisována činnost bobrů na březích našich řek a rybníků. Při přípravě materiálu pro práci o Trkmance jsem narazil na zajímavé údaje o názoru na užitečnost bobra v 16. století. Bobři byli v té době považováni za škodnou pro rybníky a jezera. Historik R. Hurt popisuje ve své práci o rybníkářství tažení proti bobrům na olomouckých městských rybnících kolem roku 1613. Za jejich chycení do želez nebo zastřelení vypláceli olomoučtí měšťané odměnu jednoho zlatého. Hurt uvádí, že zprávy o zneškodnění bobra jsou z té doby dost časté. Někdy se vyskytoval jen jeden zápis do roka, jindy se zapsalo, že byli zastřeleni bobři 3 nebo 4. Stalo se, že zase stoupal jejich počet až na 8, jak tomu bylo v tom uvedeném roce 1613. Poslední zprávy o chycení nebo zastřelení bobra jsou již

jen v první polovině 18. století, kdy zřejmě tato redukce střelnou zbraní bobry vyhubila. V některých krajích však poklesl stav bobrů v 16. století tak, že i ulovení bobří byli „vyhrazení“ vrchnosti. Ochranná politika v dnešní době vedla k přemnožení bobrů a vzpomínám jsem si na výrok pana Ing. Lošťáka, který jednou v tisku prohlásil, že „jestli lesníci neví k čemu jsou pušky“. Dnes jsme měli již bobry i v Bořeticích v Trkmance a na nových rybnících. Po pokácení všech vrb se odstěhovali. Tak tedy babo raď, co s tím a kdo má pravdu. Přikláním se k názoru pana Lošťáka, že je nutno dnešní populaci bobrů nechránit, ale redukovat, neboť škody jejich činností jsou veliké.

Václav Petráska

Vzpomínka na pana Hanáka

Metoděj Hanák byl moc dobrý člověk. Pro mne to byl pán s velkým P. Byl skromný, trpělivý a hlavně kamarádský. Dovedl člověka pochválit, ale taky upřímně říci, co je dobré a čeho se vyvarovat, jak v životě, tak i při děláni zábavy. Říkal nám, nikdy se nepovyšuj, ale nikdy se nenech ponižovat. Byl moc dobrý hlavně v tom, co se týkalo hudby. Hledal prostory, kde by se mohl věnovat hudbě a dětem. Tehdy byl předsedou MNV Jan Padalík a ten mu je u nás v Bořeticích dal, a proto mohl u nás pan Hanák s dětmi pracovat. Tak u nás začaly zkoušky mládežnické dechovky. Začínajících muzikantů bylo tehdy asi 20 a mezi něma i někteří od nás.

Ale, aby toho neměl málo, začal vyučovat hře na harmoniku. Několik dětí bylo taky od nás a všechno děvčata. V té době mne oslovila Terka Pazderková, že pan Hanák hledá zpěvačky k těmto začínajícím muzikantům, kterým nevdá nějaké to „uvrznutí“. Došli jsme na schůzku s ním, a tak to začalo. Jezdili jsme všude, kam nás pozvali a pořádali koncerty. Tehdy jsme mu začaly obě říkat „strýčku“ a tak to byl náš „strýček Hanák“. Vzpomínám na něj proto, že by měl již 120 let.

Podle vyprávění „tetičky“ Hlavňovské od Pavlovic napsal Václav Petráska

Jak tetičky fandily fotbalu

Dovolte mi ještě zavzpomínat, jaké to bylo, když jsem byla malá. Tehdy se také lidi dovedli bavit. Hrála se divadla ve školní tělocvičně, kterou si já již nepamatuji, zábavy a plesy v hospodě U Linhů, kde měli napastovanou podlahu na černo. Po taneční zábavě nohy byly po kotníky černé a nikomu to nevadilo. Každou nedělu se chodilo do kostela na hlavní mši a odpoledne na požehnání. Děti chodily ke svatému přijímání a nikdy jich nebylo méně než 20.

Takovou hlavní zábavou v neděli bylo hraní fotbalu na starém hřišti plným krtinců u Svodnice. Na tyto fotbalové zápasy zavzpomínám trochu více.

Na fotbal chodilo hodně lidí, ale já zavzpomínám na dvě tetičky, Kaču a Mařenu, které nesměly chybět na žádném zápase. Ty byly úplně odlišné. Jedna taková razantní byla Kača a ta druhá Mařena byla pomalejší i při mluvení. Hospodský Linha dovezl na hřiště na trakaři bečku piva obaleného ledem na občerstvení pro fanoušky. Hráči měli červené trenky a tílka. Tetička Kača měla mezi fotbalistama syna a byla takový fanoušek, že často utíkala od branky k brance a povzbuzovala hráče. Když některý strčil ruku do trenek,

aby se poškrábal, křičela na něj „pusť ho! a běž pomoci Vašíkovi, at neprohrážete“. Tetička Mařa volala „Kačo, nech toho létání, už tady máme pivo, ať to nezteplá“. Představte si tetičku nastrojenou jak „frčka“ v kroji, jak létá kolem lajny od branky k brance. A ten slovník, který používala, za který by se nemusel stydět i ten pověstný dlaždič. Často si vzala do parády rozhodčího, když se jí nezdálo jeho rozhodování. To byly zážitky, na které se nezapomíná.

Hráči neměli žádné šatny se sprchama. Po zápase skočili do Svodnice a šlo se domů. Odešli na dva roky na vojnu a já do učení na prodavačku do Klobouk ve 14 letech. V 17 letech jsem dostala výuční list.

Chtěla jsem trochu zavzpomínat, dokud mě to ještě trochu myslí. Tetičkám, tehdejším fandům fotbalu, v Bořeticích bylo tehdy 50–60 roků. Mně je již přes 80 roků, ale ráda na tuto dobu vzpomínám.

Podle vyprávění „tetičky“ Hlavňovské napsal Václav Petrásek

Poznámka redakce: Každý dospělák byl tehdy „strýček a tetička“

NOVINKY Z KRAVIHORSKÉ KRAJINKY

Programové prohlášení nové vlády SSRKH

Víno a politika:

1. Ve vinařské demokracii rozhoduje kvalita vína, nikoliv hlasitost politických proklamací.
2. Politické strany se budou chovat tak slušně, jako kdyby ani nebyly politické
3. Svobodná spolková republika Kraví hora nebude nijak podporovat činnost politických stran, ale právě naopak, přičemž podpora nemusí mít formu jenom finanční.
4. Na členy politických stran se vztahuje pouze „Základní listina lidských povinností“.
5. Politika musí být jiskřivě průhledná, jinak bude prohnána filtrem.

6. Přizemní střízlivost v politických programech bude hodna všeo-
becného nezájmu až opovření.
7. Kdo bude křtít víno politikou, bude zatracen. Kdo bude křtít poli-
tiku vínem, bude pochválen za pravdomluvnost.
8. Politická činnost ve vinných sklepech nebude považována za pod-
zemní hnutí.
9. Záliba v červeném víně nebude vysmívána jako levicová úchyłka.
10. Politické strany nebudou oslavovány, ale pouze trpěny.
11. V čase vinobraní se jakákoliv politická činnost zakazuje.
12. Ze stran preferujeme pouze stranu velkou a stranu malou.

Bořetice, Kraví hora leden 2023 Prezident nafurt KHR Václav Petrásek

Prodám láhve na sekt 0,75 l, 300 ks po 5 Kč – nepoužité. tel. 777 583 278.

SOCIÁLNÍ OKÉNKO

Víte, co je služba Tísňové péče? Náramky pomáhají. Stačí stisknout tlačítko a pomoc je na cestě.

Jistě jste již někdy slyšeli příběh o tom, jak osamělý senior doma upadnul a zůstal bez pomoci, třeba i několik dní. To jsou jistě nepříjemné situace, které mohou mít i fatální následky, ale naštěstí k nim už nemusí docházet. Proč?

Díky službě tísňové péče, která funguje i ve vaší oblasti. Díky jednoduché technologii, kterou snadno ovládne i senior, přijede pomoc vždy včas. Základem je náramek s tlačítkem, který má klient připevněný na ruce. V případě nebezpečí nebo náhlého zhoršení zdravotního stavu stačí stisknout tlačítko. Operátorky se již postarají o další nejvhodnější průběh řešení.

Službu tísňové péče poskytujeme bezmála 10 let. Za tu dobu jsme pomohli u spousty pádů seniorů v domácnosti, při zhoršení zdravotního stavu, v jednom případě při aktuálně probíhajícím domácím násilí a v několika případech jsme zachránili život.

Je dobré vědět, že:

- Náramky a zařízení neprodáváme. Půjčujeme je zdarma těm, kteří je potřebují (díky podpoře EU, MPSV a Jihomoravského kraje).
- Provozujeme vlastní dispečink. Žádné anonymní ústředny nebo call centra. Dovoláte se ve dne v noci 24 hodin denně po celý týden.
- Nezatěžujeme IZS více, než je potřeba. Když je to nutné, vyjíždí i naše pohotovostní služba.
- Působíme na území Jihomoravského kraje. Do systému připojujeme jak jednotlivé zájemce, tak více zájemců z obcí prostřednictvím spolupráce se starosty.
- Tlačítka a zařízení využívají také obyvatelé domů s pečovatelskou službou, kde není v noci zajištěna přítomnost personálu.
- Služba je určena seniorům, dospělým osobám se zdravotním postižením a dospělým osobám s chronickým onemocněním, u kterých existuje riziko osamocení a tím nedostupnosti neodkladné nutné pomoci v situacích, které nejsou schopni nebo nemohou zvládnout vlastními silami.

SOS náramky: technologie, která pomáhá.

Sociální okénko pro vás připravuje organizace Girasole, sdružení pro pomoc a rozvoj, z.s.

Poliklinika Hustopeče, Hybešova 1417/5, 693 01 Hustopeče, www.girasole.cz.

Pokud máte konkrétní dotazy, týkající se tísňové péče, kontaktujte: tel.: 776 246 959, e-mail: info@girasole.cz

Po našem Oldřich Damborský

Přesňáky, s trnkama beleše,
lítáky, cvíboch,
Kdo mi pěšinku ve vlasech učeše?

Šumajstr, falešná svíčková,
vařená turkyň.
Kdo mi mé dětství na mlat uschová?

V žúdru čekající děvčica
ještě copánky jako uhel,
jejím smíchem prozářena světnica.

Na Járku loďky z kůry,
za humnama konec světa,
svatý Urban, patron vinařů, žehná z hůry.

ŠKOLA VOLÁ!

Náš pohádkový svět, aneb, co vše se dá zažít!

Autoři: děti z MŠ Bořetice (jak řekly, tak jsme zapsaly)

Byl starý vláček, nikdo s ním už nejezdil, byl smutný. Pak došly děti a oni se zeptaly, jestli můžou jet na pláž a vláček se svezl. Neměly ale plavky, takže jen odpočívaly v písku. Potom šly na nádraží dívat se, jak jezdí vlaky. Jedním vláčkem se svezly tam, kde jezdí metro. Tím metrem jely, kde jezdí šaliny a jely pak rychlíkem do Číny a daly si tam čínské nudle. Po jídle došly do slepé ulice, takže tam nemohly jít. A tak se vydaly jinou cestou, kde byly poničené schody od vandala, šly po nich dolů na nádraží a jely rychlíkem, který je zavezl do ZOO. Šly se podívat na žirafy, gorily, krokodýle, opice a zase na žirafu, která kakala. Daly si párek v rohlíku. Opět nasedly na starý vlak, který je zavezl na koupaliště, ale pořád neměly plavky, tak si je musely koupit. Po koupání děti napadlo zajet se podívat za dědou do Austrálie a na Ukrajinu, ono se tam bojuje. Byla to rychlá návštěva, protože potom nasedly na rychlík do Bořetic a přišly maminky.

Další den se děti vydaly z depa do pohádkového světa, tam si pohrály. Pak jely do divočiny na hady. Šly kolem mostku, pod ním

byla bažina, tak říkaly, že je v ní Jožin z bažin. Potom šly dva dny do města opravit hodinky. To se hned nepodařilo, takže dětem dovezla dodávka opravené hodinky na Čejč. A když už byly na Čejči, šly na zahradu a opékaly si maršmelouny. Po opékání nasedly zase na vlak a jely do Prahy, kde šly na Karlův most a na lodičky a dopluly s nimi až na moře, kde zastavily a rybařily. Dopluly ke břehu, kde přesedly na vlak do Brna k mamince jedné holčičky, která děti naučila čistit zuby. Zase jely vlakem domů, vzaly si kufrы a jely do Bulharska a do Sýrie. Tam se jim moc líbilo, ale ubytovaly se tam až za tři roky. V Sýrii si totiž mohly pokřikovat, jak chtěly, lidem to nevadilo. Za dva roky se musely přestěhovat do Bulharska, kde byly dalších 50 let a pořád mladí

A jak to bylo dál? Pak si koupily řidičák na traktor a jely s ním do Austrálie.

Přejeme vám také příjemné letní bezstarostné putování světem.

Vaše paní učitelky z Mateřské školy Bořetice

Naše školčátka, foto archiv školky

1. třída

2. třída

What I want to do in the summer

Máša Milan
Jasmin

swim
play
jump
dive
Ema
Miky
Daniel

eat watermelon

2. třída

Filip

Lofie Adela Polina MŠA

sleep in a tent camp

Lara

Laska Jondri

Výlet do zoo Hodonín, foto archiv školy

3. třída

Co nás ve škole baví ?

PRÁCE
VE SKUPINĚ,

POZOROVÁNÍ
PŘÍRODY

SPORTOVÁNÍ

FOTBAL

PLAVÁNÍ

TANEC

ZPĚV

PRACOVNÍ

VÝLETY

ČINNOSTI

TVOŘENÍ

KRESLENÍ

CVIČENÍ

PŘESTÁVKY

POČÍTÁNÍ

ČTENÍ

4. třída

Sice nyní čerpáme energii z letního slunce a přírody, abychom mohli zase tvořit a učit se nové věci, ale ve druhém pololetí jsme pilně pracovali. Bádali jsme v dávné historii a zkusili jsme vypátrat i informace o jednom z našich předků, o kterém jsme sepsali vyprávění. Postavili jsme hrady pro šlechtické rody, kterým jsme vytvořili erby. Vyzkoušeli jsme si psát jako za středověku husím brkem. Chtěli jsme psát tak i diktáty, ale písnička by se nám do sešitu nevezla. Takoví přeborníci se z nás nestali. První písnička našich jmen jsme tím však zvládli a vyzdobili jsme je jak do nejkrásnější kroniky.

Prababička Boženka

O víkendu jsme byli u babičky na obědě a po obědě jsem si vzpomněl, že mám domácí úkol, a tak jsem to řekl mamce a zeptali jsme se babičky na mou prababičku, která se jmenovala Božena Řačáková, ale dřív byla Studýnková. Narodila se v Kobylí v jejich rodinném domě s číslem popisným 584, kde i zemřela. V současné době tu bydlí její dcera Ivana, která je moje babička. Měla sourozence Augustýna, který zemřel jako batole, protože mu začalo růst více zubů najednou, dostal nějaký zánět a zemřel dřív, než ho přivezli k nejbližšímu lékaři na voze s koňmi. Moje prababička Boženka prožila útlé dětství za II. světové války. Dřív se ukryvali ve sklepě se sousedy. Naproti jejich domu bylo v zahradě druhého domu umístěné dělo, které směřovalo na jejich dům. Když bylo bláto, maminka ji nosila na zádech do školy, aby nebyla ušpiněná, protože silnice nebyly vydlážděné. Ve škole jí to moc nešlo, za to byla velký pracant. Její rodina byli tzv. čtvrtlánici (chalupníci). Měla to štěstí, že hlád nikdy nepoznala. Po škole v 15 letech šla hned pracovat do drůbežárny ve Velkých Pavlovicích. Později pracovala v Kobylí v JZD ve vinohradě. Vdala se v roce 1959 za Jaroslava Řačáka. Svatbu měli v Kobylí v kostele sv. Jiří. Narodili se jim 2 dcery. Ta starší se jmenovala Božena a narodila se v roce 1962, ta mladší se jmenovala Ivana a narodila se v roce 1969. Mezi její zájmy patřili kroje. Vnučkám a vnukům všechny kroje velikosti od 2 let až po dospělost šila ona. Teď v nich chodí pravnučky a pravnucci. Dalším zájmem byla práce ve vinohradě, práce na poli a pletení. Manžel jí zemřel v roce 1991. Měla 3 vnučky a 2 vnuky. Zemřela 15. 2. 2018. Potkával jsem ji vždy v Kobylí u babičky, kde bydlela. Milovala své vnuky, vnučky, pravnučky, pravnučky a byla jim babičkou, jakou by chtěl každý.

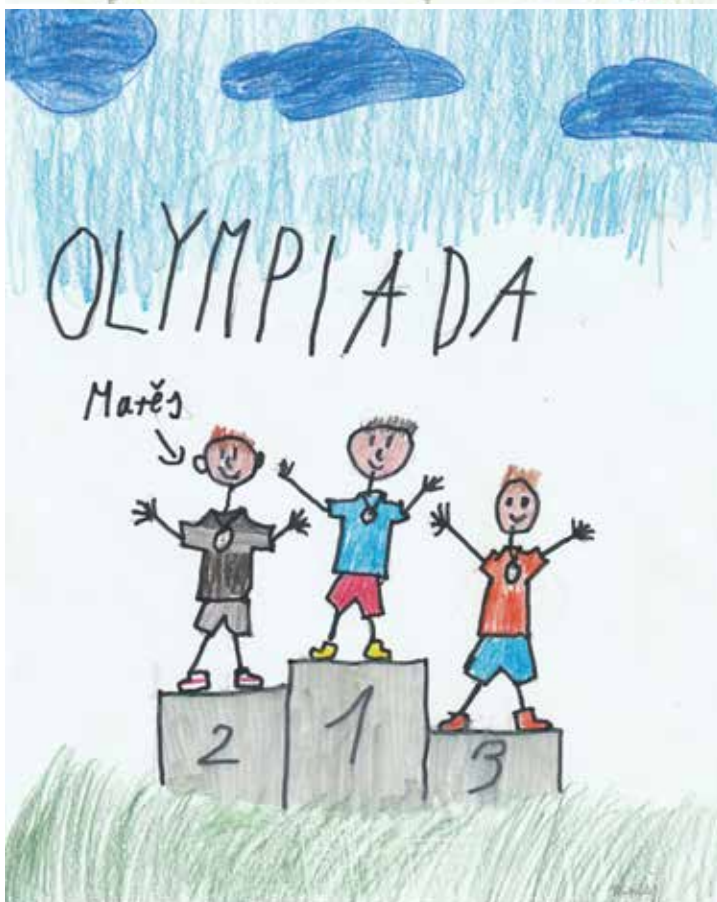
Tomáš Langer

KRÁSNÉ LÉTO

PŘEJÍ ČTVRTÁCI

Štěpán Štehl
Barča Ševčík
Lada
Tom Kloubek
Barča Ševčík
Tomáš Kloubek
Domink Karlik
Luska Šuplová
Agata Šurmanová
Alena Kallcová
Naděžda Chládková
Alena Šlapáková
Matyáš Jambor

5. třída

Žáci 5. třídy na zápisu do 1. třídy, foto archiv školy

Absolventi naší základní školy, foto archiv školy

Projekt Růže naděje

Naše škola se letos také zapojila do krásného projektu organizace Mise naděje, s názvem „Růže naděje“. Cílem tohoto projektu je zapojit děti do výroby růží z krepového papíru s přáním brzkého uzdravení. Růže se pak darují do různých nemocnic, domovů pro seniory či jiných podobných zařízení, kde je potřeba a růže opravdu potěší. Vyrobené růže od našich dětí doputovaly do Rajhradu a udělaly radost lidem se zdravotním postižením.

Kolektiv školní družiny

Vyráběli jsme růže naděje z krepáku, foto archiv školy

Novinky ve školní družině

Příchod jara a hezkého počasí znamená pro děti ve školní družině více stráveného času venku. Hraní společných her na školním hřišti, vycházky do přírody a celkově více pohybu. Připravili jsme pro děti zábavné odpoledne plné soutěží k tradici Pálení čarodějnic a ke Dni dětí. Soutěžilo se ve skoku přes švihadlo, „letu“ na koštěti, házení na cíl atd. Děti získaly sladké odměny a odpoledne si moc užily.

Děti ocenily také nově pořízené hračky ve školní družině. Velký úspěch měla dřevěná stavebnice – domeček, magnetická stavebnice k sestavení robotů a kolotočů, ale také hry pro rozvoj logického myšlení a představivosti.

V kroužcích jsme školní rok zakončili sladkou tečkou na závěr. Děti z kroužků keramiky a počítačů se vydaly na zmrzlinu. Kroužek malých kuchařů a šikovných ručiček zakončil úspěšný školní rok piknikem. Všichni se už moc těšíme na prázdniny! Přejeme všem krásné léto!

Kolektiv vychovatelek školní družiny

Hry na školním hřišti – pálení čarodějnic, foto archiv školy

Rubrika pro děti

HOLÁ LÉTO VOLÁ!

A s ním vodní radovánky!
Můžeš si užívat zábavy doma,
u kamaráda či babičky a dědy v bazéně.
Nebo můžeš jet do Němčiček
na koupák. Ale víš, že ...

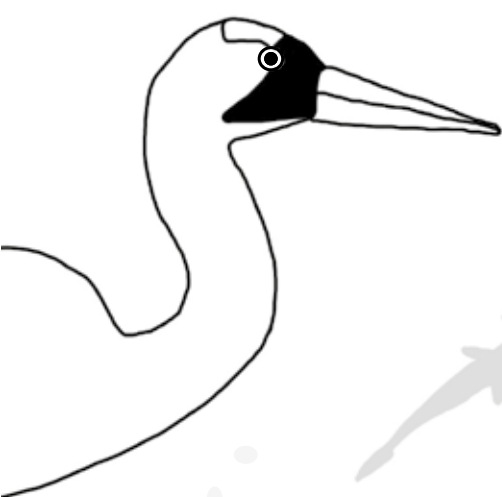
Dodnes se v naší obci nacházejí dva
rybníky, ale ne už tak veliké.

Bořetice byly v minulosti rybníkářskou
velmocí. Dokonce se o něm píše jako o
jezeru Bořeckém. Přes rybník vedla silná kamenná hráz, po které obyvatelé z obce
přecházeli do vinohradů Kraví hora. Někteří lidé přelouvali na loďkách.

Bohužel v dnešní době není možno se v rybnících koupat, avšak můžeš si zkusit
zarybařit. Máme zde Rybářský spolek, jež se stará o chov ryb za účelem rybolovu
a sportovního rybolovu. Tak lovu ZDAR! ŠPLOUCH!

BOŘECKÉ JEZERO

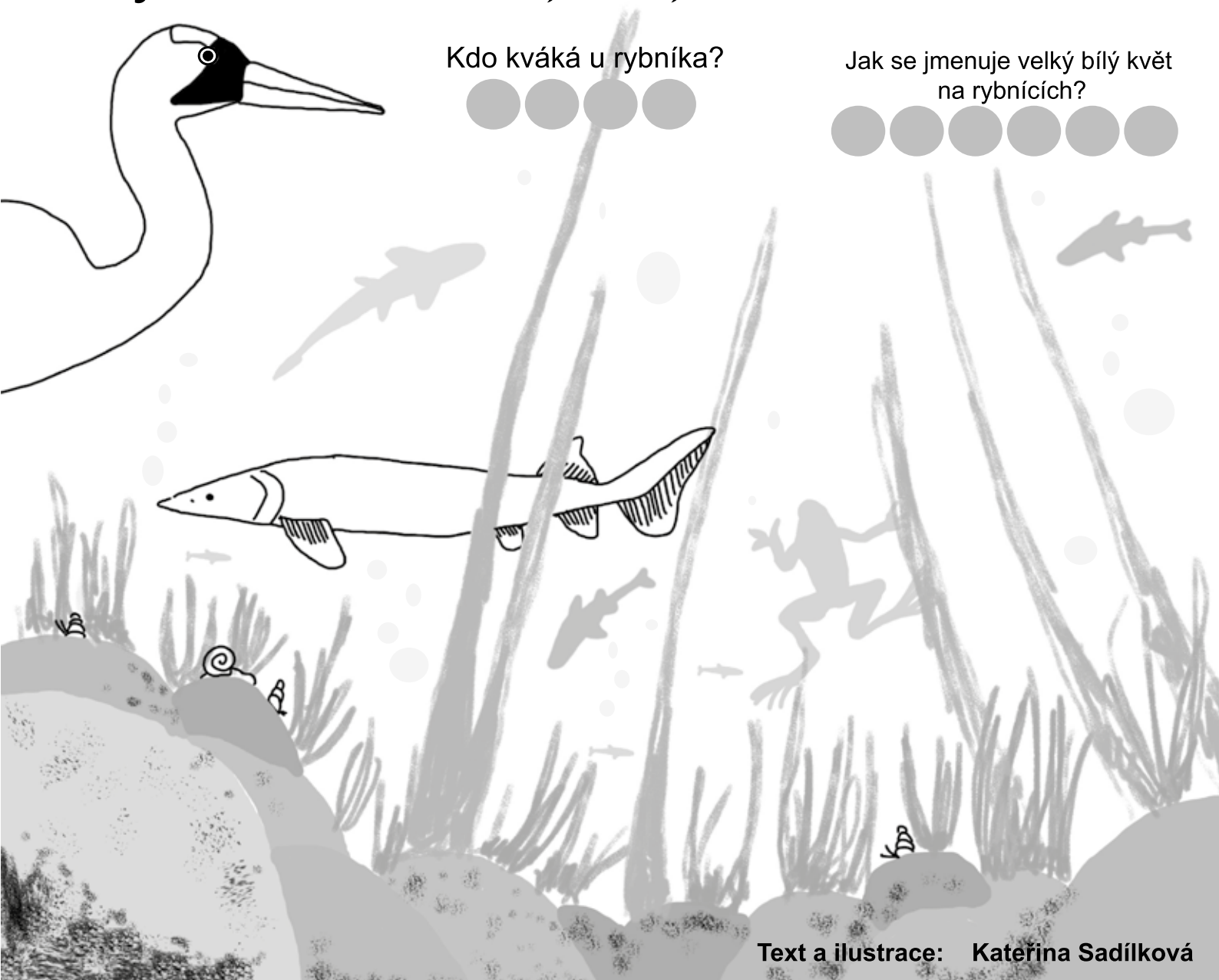
Najdi na obrázku volavku, šneka, štika a žabu

Kdo kváká u rybníka?

Jak se jmenuje velký bílý květ
na rybnících?

Charita spojila síly s Jednotou. Pravidelní dárci se mohou těšit na významné benefity

V komplikované době, kdy každý z nás obrací každou korunu a není jisté, co přinese zítřek, naši společnou řeč zástupci Oblastní Charity Břeclav a Jednoty, spotřebního družstva v Mikulově. Výsledkem je projekt DobroDruhové, který podpoří obsáhlou síť charitních služeb a zároveň odmění ty, kteří se rozdělí s potřebnými.

Dárci, kteří každý měsíc pošlou Oblastní charitě Břeclav alespoň 250 Kč (registrace dárců na www.breclav.charita.cz/dobrodruhove) získají průkazku DobroDruha, která jim zajistí 10% slevu na každý nákup (vyjma tabákových výrobků, telefonních kuponů a dárkových poukázek) v prodejnách a supermarketech Jednoty Coop po celém Břeclavsku, Hustopečsku, Mikulovsku a Pohořelicku. „Podpora neziskových organizací není pro Jednotu nic nového, ale myšlenka komunity, která pomáhá a zároveň se jim za jejich štědrost dostane odměny, se nám velmi zalíbila. Naše prodejny jsou ve všech obcích, ve kterých břeclavská charita působí, proto budou mít dárci ke slevám blízko,“ prozradila výkonná ředitelka Jednoty, spotřebního družstva v Mikulově Zuzana Petáková Kormanová.

Není to však jediný bonus, na který se pravidelní dárci mohou těšit. „Celý projekt je teprve v plenkách a jsme vděční, že právě Jednota je tím prvním a hlavním partnerem. Ale jednáme i se zástupci lékáren, kulturních stánků a měst v celé naší oblasti, takže benefity budou přibývat a obměňovat,“ vysvětluje fundraiserka břeclavské charity Veronika Nováková. „Už teď víme, že naši pravidelní dárci budou mít vstup zdarma například do Zámku v Mikulově a v všech poboček Regionálního muzea Mikulov, tedy třeba do Archeoparku v Pavlově nebo Památníku bratří Mrštíků v Divákách. Dostanou kávu zdarma v hustopečské Mandlárně nebo 5% slevu na volný sortiment lékáren Hytych. Benefity se snažíme rovnoměrně rozprostřít po celé oblasti a stále hledáme další,“ dodala fundraiserka s tím, že vzniklá komunita bude formou nového zpravodaje také pravidelně informována o tom, kde a jak její příspěvky pomáhají.

PŘIDEJTE SE do Klubu přátel Oblastní charity Břeclav

DOBRO DRUHOVÉ Oblastní charity Břeclav

DARUJTE A BUDETE OBDAROVÁNI

Vaše pravidelné měsíční příspěvky nám pomohou zajistit stabilní zázemí pro zachování a rozvoj služeb.

Domov svaté Agáty, Domácí hospic, Domácí zdravotní péče, Záchraná sít',
Pečovatelská služba, Nížkoprahové denní centrum, Kontaktní centrum

CO ZA TO?

* **dobry pocit z toho, že pomáháte tam, kde je třeba**

* **pravidelné zprávy o tom, jak díky vám pomáháme**

* **průkazku DobroDruha se slevami u našich partnerů:**

10% sleva na každý nákup v prodejnách Jednoty Coop, slevy v lékárnách i kavárnách,
volné vstupy do všech objektů Regionálního muzea Mikulov, a spousta dalšího...

coop JEDNOTA MIKULOV

podporuje DobroDruhy!
Registrujte se i vy!

www.breclav.charita.cz/dobrodruhove

Oblastní charita Břeclav je **na Břeclavsku, Hustopečsku, Mikulovsku a Pohořelicku** dobře známá. Provozuje azylový dům, domácí hospic, pečovatelskou službu, zdravotní službu, centrum pro lidi bez domova, kontaktní centrum pro pomoc drogově závislým, a čím dál více lidí využívá pomoci charitní záchrané sítě, která je poslední pomocí pro ty, kteří se jiné podpory nedočkali. Služeb břeclavské charity využívá na 1000 klientů a další stovky dobrovolníků se zapojují do dobročinných akcí, jakými jsou Sběrka potravin nebo Tříkrálová sbírka.

„Část našeho rozpočtu je kryta příspěvky od státu či pojišťoven, ty ale zdaleka nepokryjí všechny náklady na provoz. Potřebujeme mít pevné zázemí v darech, bychom mohli zachovat a rozvíjet všechny služby, které poskytujeme. **Dárcovství sice není o tom, že za svůj dar něco očekáváme, ale benefity klubu DobroDruhů jsou výrazem toho, jak moc si darů od lidí vážíme,** jak jsou potřebné,“ poděkoval dárcům i partnerům ředitel Oblastní charity Břeclav Ing. Josef Gajdoš.

Podrobné informace o tom, jak se do projektu zapojit najdete na webu www.breclav.charita.cz/dobrodruhove.

DUCHOVNÍ OKÉNKO

Co nás čeká v bořetické farnosti...

- **V neděli 3. září v 9.30 hodin proběhne** žehnání aktovek prvňáčkům. Zveme i ostatní školáky a učitele do kostela sv. Anny si vyprosít Boží pomoc v novém školním roce.
- **V neděli 17. září** poděkujeme při mši svaté Bohu za letošní úrodu a poprosíme o pomoc a Boží požehnání při vinobraní. V průvodu se ponese plody z našich polí, zahrad a vinic. Všichni vinaři jsou srdečně zváni.
- **Ve čtvrtek 28. září** budeme slavit v naší zemi státní svátek Den státnosti a v kostele v 9.30 při bohoslužbě slavnost sv. Václava. V tento den můžeme více myslet na náš národ a jeho budoucnost.
- **Ve čtvrtek 2. listopadu v 17 hodin** chceme zvláště pamatovat na naše drahé zemřelé při mši svaté v kostele a **v neděli 5. listopadu v 15 hodin** vás zveme na pietní dušičkovou pobožnost na hřbitově.
- Nový liturgický rok začneme 1. neděli adventní **3. prosince v 9.30 hodin** mši svatou s žehnáním adventních věnců. Budeme mít opět možnost ve všední den prožít atmosféru ranní bohoslužby při svíčkách a krásných adventních písní tzv. **Rorátů v pátek 8. prosince v 6.30 hodin**. Advent nás má naučit se ztišit, zpomalit a zakusit symboliku světla a připravit se na Vánoce.
- Děti se mohou těšit na setkání se svatým Mikulášem **v neděli 3. prosince v 15 hodin** v kostele.

Byli jsme svědky velkých událostí

Letošní Velikonoce a doba velikonoční byli slavnostní pro náš kostel především tím, že po dlouhé době jsme byli svědky křtu dospělých. Otec Tomáš pokřtil na Bílou sobotu Karla, Moniku a Kateřinu Hrabcovi z Kobylí, kteří zároveň přijali poprvé svaté přijímání a manželé Hrabcovi ještě svátost křesťanské dospělosti – biřmování. O měsíc později jsme mohli s radostí přivítat v naší farnosti novou křesťanku Terezku Vomáčkovou. V neděli 7. května přijalo 23 farníků z rukou otce biskupa Pavla Konzubla pečeť daru Ducha svatého svátost biřmování. Pro nás všechny to byly velmi silné duchovní okamžiky, které se hluboko vryjí do srdce člověka.

Pokud by někdo měl zájem o přípravu a přijetí svátosti, nechtě se přihlásí u otce Tomáše.

Křest Terezky Vomáčkové, foto J. Michna

K prvnímu svatému přijímání přistoupili tři chlápci, foto J. Michna

Zázraky se přece dějí

- Věříš na zázraky?
- Ano.
- Ano? Copak jsi nějaký viděl?
- Jaký?
- Tebe.
- Mě? Já jsem zázrak?
- Samozřejmě.
- Jak to?
- Dýcháš. Máš měkkou a teplou kůži. Bije ti srdce. Vidíš. Slyšíš. Běháš. Jíš. Myslíš. Směješ se. Pláčeš...
- Hmm... A to je všechno?

Lidský život je zázrak. Bohužel žijeme tak, že vše už považujeme za samozřejmé. To, co jsme a co máme, je dar. Buďme našemu Stvořiteli vděční za každý den života.

Už navždy

Je neděle 7. května a my budoucí biřmovanci se nacházíme před kostelem v Bořeticích. Netrpělivě postáváme, popocházíme, jelikož tento den je pro nás nesmírně důležitý. Dnes přijmeme svátost biřmování a Duch svatý nám bude ještě bližším společníkem. Nemáme se čeho bát. Otec Tomáš a jáhen František nás provázeli rok a půl na naší cestě. Předali nám všechny potřebné informace do našeho budoucího křesťanského života a vždy s ochotou odpovídali na naše zálučné otázky.

Jsmo početná skupinka, je nás celkem 23, ale zato jsem si všichni sedli náramně. Pokaždé na přípravě na biřmování jsme se zasmáli a se zápletem prodiskutovali potřebná témata. Aby si otec Tomáš také mohl někdy odpočinout, zavítali za námi hosti, kteří svými zkušenostmi a zážitky obohatili naše setkávání.

Pořád stojíme před kostelem, naši biřmovací kmoťři nám jsou oporou. Už se začíná něco dít. Švitoření přestává a v průvodu ministrantů přichází brněnský biskup Pavel Konzbul. Tak teď to všechno začne. Nervozita jde vidět v obličejích.

Slavnostně vstoupíme dovnitř kostela, který je napěchovaný našimi milovanými rodinami a přáteli. Kolem nás se rozléhají tóny varhan. Celý prostor působí magicky. Obřad probíhá bez problému. Pan biskup celou situaci odlehčuje svým občasným zavtipkováním. Všichni jsou konečně uvolnění a nedočkavě očekávají ten moment, kdy se z nás stanou ty čisté vyspělé duše, připravené na další životní cestu.

Už stojíme v zástupu podél lavic, každému nám kryje záda náš kmoťr. Pan biskup postupně obchází každého z nás, pomaže nás

křížem, usměje se a řekne: „Přijmi pečeť daru Ducha svatého.“ Atmosféra kolem nás je nepopsatelná. Kolem sebe vidíme radost, slzy štěstí a nesmírný vděk. Cítíme, že nikdy na nic nebudeme sami, že nad námi náš Otec bdí a že nás miluje nadevše. Už se nikdy nemusíme ničeho bát. Je tu s námi. Je tu se mnou. Už navždy.

Apolena Nováková

Bořetické biřmování – zbožná atmosféra „vinného sklepa“ provanutá Duchem Svatým. Díky!, foto FB Pavla Konzbula

Závrať z hodů

Oldřich Damborský

Kotouč slunce na hlavách dívčích krojů
vana plná lahví vína,
taneční dvojice se dávají do soubojů,
kdo se lépe k radosti vzpíná.

A verbuňk s výskáním lepší než šavlový tanec
turkynisko zastrčené za májů,
každý je král a kos, i ten poslední psanec
ať hvězdy v ženských očích cinkají.

A kdyby nebylo na poslední hlt veltlínu,
smutno by bylo ráno za úsvitu,
dívčí pleť by nebyla podobna jasmínu
jen prázdným obrázkem v holobytu.

Po létě, po Markétě

Oldřich Damborský

Stébla se ve větru kloní houpavě
bílé mraky jako hřívý vraných koní
letí nad stromy v zelené doubravě.

Vinice se vlní jako boky povětrné holky
z nebe padají kapky, to křišťálové zrní,
jež oživuje kytky plné modré šmolky.

A ty jsi, Markétko, hodila srp do žita,
jak je v ústech z těch chvil sladko,
drátěná košile zvyků je náhle odkryta.

A zpívat by se chtělo jen tak beze slov
mít bezovou bílou duši a pružné tělo,
skromnost vrabců a moudrost nočních sov.

Informace o farnostech Bořetice, Kobylí a Vrbyce na

www.bokovka.info

Batůžkový projekt Mary's Meals (aneb každý z nás může pomoci)

Mary's Meals je opravdu smysluplný projekt, který mě oslovil. Jeho základní myšlenkou je zajistit dětem 1 jídlo denně v místě, kde se vzdělávají (s touto myšlenkou jsem vás seznámila i minulém čísle obecního zpravodaje, případně další informace najdete na <https://www.marysmeals.cz/>).

Forem pomoci je několik. A já bych vás teď ráda seznámila s **Batůžkovým projektem**.

Proč pomáhat? Mnoho dětí zapojených do programu Mary's Meals nemá základní učební pomůcky jako tužky a sešity. Darujte batůžek s věcmi, které děti potřebují, a usnadněte jim učení. Pro mnoho z nich bude batůžek od Mary's Meals prvním (a možná i jediným) dárkem v životě. Není nutné kupovat všechny věci nové – ale můžeme je „zrecyklovat“ (např. starou aktovku/batůžek po vlastních dětech, oblečení a obuv).

Jak pomáhat? Připravte batůžek/aktovku podle přibližného seznamu (je třeba uvést přibližný věk a zda je batůžek určen pro dívku či chlapce).

Darovaný batůžek je velkou radostí pro děti v africké Malawi. Pomáhá také dárčům – dětem z Česka, které si díky tomu lépe uvědomí životní podmínky v naší zemi, jako je dostatek jídla, možnost vzdělávání a další skutečnosti, které všichni bereme naprosto samozřejmě. Příprava batůžků je **příležitostí vysvětlit dětem tíživou situaci** jejich vrstevníků v rozvojových zemích a pobídnout je k **možnosti rozdělit se** s jinými dětmi v nouzi.

Předpokládaný termín sbírky Batůžkového projektu bude na konci září či začátkem října. (Dotazy můžete psát též na email sona.cejkacejka01@gmail.com)

Soňa Čejková

CO ZABALIT DO BATŮŽKU

TENTO BATŮŽEK JE URČEN PRO (THIS BACKPACK IS FOR):

DÍVKU (GIRL) CHLAPCE (BOY) VĚK (AGE)

Není vhodný šňůrkový batoh. Do batůžku vložte pouze to, co je uvedené v seznamu.

☐ 3x SEŠITY NEBO NOTESY	☐ 1x POLÉVKOVÁ KOV. LŽÍCE
☐ 1x POUZDRO NA TUŽKY	☐ 1x MÝDLO (KOSTKA)
☐ 3x TUŽKY	☐ 1x ZUBNÍ PASTA
☐ 3x PERA (NE FIXY)	☐ 1x ZUBNÍ KARTÁČEK
☐ 1x GUMA	☐ 1x RUCNÍK NA RUCE
☐ 1x BALENÍ PASTELEK (NE VOSKOVKY)	☐ 1x DÍVČÍ ŠATY NEBO TRIČKO A SUKNI
☐ 1x NOVÉ OŘEZAVÁTKO	☐ 1x CHLAPECKÉ KRAČASY A TRIČKO
☐ 1x PEVNÉ PRAVÍTKO	☐ 1x ŽABKY ČI SANDÁLY
☐ 1x TENISÁK	

www.marysmeals.cz
www.batuzkovyprojekt.cz
info@batuzkovyprojekt.cz
 Česká republika z.s., Okružní 843/9a, 638 00 Brno
 Telefon: +420 703 685 407, č.ú.: 44 102 77 / 0100

Prožili jsme první svaté přijímání

V neděli 4. června 2023 jsme se probudili do krásného rána. Pro některé z nás velmi důležitého, protože naše děti – tři chlapičky Jarďa, Marek a Vašek – toho dne přistoupili k prvnímu svatému přijímání. Na tento den se celý školní rok, a vlastně celý život připravovali.

Den předtím, v sobotu chlapičky absolvovali svoji první svatou zpověď spolu se svými rodiči, poté proběhlo přátelské posezení na faře.

Neděle byla velmi slavnostní, důstojná, ale i veselá a pohodová. Otec Tomáš kluky a jejich rodiny přivítal před kostelíčkem, poté naši prvokomunikanti vešli do kostela, usadili se a začala mše svatá. Kázání otec Tomáš přizpůsobil klukům-fotbalistům a přirovnal život bez víry a s vírou k nafouknutému a vyfouknutému fotbalovému míči. Když kluci udělají hřích, tak je to vlastně faul, a po vyznání svých hříchů při svatě zpovědi jim Pán Bůh dá nový dres. Dostanou tedy novou šanci.

Mše svatá pak pokračovala při krásných zpěvech naší scholy Deo Gratias, kluci a jejich sourozenci přinesli k oltáři dary, opět se to neobešlo bez smíchu, tak jako celý den a víkend. Poté už chlapičky přijali z rukou otce Tomáše poprvé eucharistii.

Děkujeme otci Tomáši za trpělivé a přátelské vedení našich tří kluků, spolužáků, kamarádů a teď už i ministrantů. Maruše Kuchyňkové za přípravu v náboženství, Lence Kuchyňkové a Martině Michalové za aktivity na faře. Také parodičům a praparodičům našich prvokomunikantů za vedení a příklad ve víře.

Pro kluky to byl jeden z nejkrásnějších dnů života. Věřme, že jim tento pocit zůstane dlouho!

Rodiče Jarďy, Marka a Vaška

Tentokrát se farníci sešli v Bořeticích

Loňský první farní den proběhl na Vrbici a nesl se v duchu oslav 20. výročí kněžského působení otce Tomáše. Den se moc povedl, všem se líbil, a tak – jak už to u otce Tomáše bývá – byla založena nová tradice.

Letošní farní den se uskutečnil v Bořeticích na sóle a stejně jako v hody byli zváni všichni z Bořetic a okolí. Začali jsme mší svatou, která měla pod širým nebem úplně jinou atmosféru. Pokračovali jsme společným obědem a odpolední zábavou a posezením.

Nakonec se nás na sóle sešlo asi 250, takže jsme s nadějí upínali myšlenky k Ježíšovu rozmnožení chleba a ryb, ale nakonec to nebylo vůbec potřeba! Starostenský guláš bublal v kotli, kobylský ovar se vařil a párků v rohlíku pro děti ještě trochu zbylo. K tomu dvě výborné polévky od našich hospodyňek, několik pomazánek, snad 30 druhů buchet a jiných dezertů, ovoce, víno, čepované pivo i limonáda, skvělá zmrzlina, prostě neděle jak malovaná!

Nezapomněli jsme ani na potřebné... stánek Mary's Meals (dále MM) svítil do okolí, všem zájemcům představoval svou činnost a nabízel k ochutnání kašičku, kterou děti dostávají. Znáte MM? Jedná se o velmi záslužnou činnost, která v sobě propojuje jídlo a vzdělání. Protože v afrických zemích děti ve školách díky MM dostávají jídlo, což je třeba jediný pokrm denně, a to je vlastně do školy „nutí“ chodit. A díky vzdělání mají pak mnohem vyšší šanci na lepší život. Takže dvojí výhoda. Do kasičky se nakonec vybralo přes 17 tisíc, což zajistí celoroční potravu pro 32 dětí! Pán Bůh zaplať za vaši štědrost.

I dětské aktivity byly propojeny s činností Mary's Meals. Děti si mohly „po africku“ vyzkoušet, jaké je to nosit sourozence na zádech, sbíraly klestí, nosily z daleka vodu, chránily před lvem kravičku a vyráběly květiny pro Pannu Marii.

Na oběd se stála pořádná, ale rychle plynoucí fronta, foto R. Bukovský

Snad mohu mluvit za všechny zúčastněné, když řeknu, že se neděle opravdu vydařila, nálada byla perfektní, počasí nám přálo a všichni vypadali spokojení. Poděkování patří všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na zdárném průběhu dne (je vás nepočítaně!!!), i všem, kteří dorazili a přispěli k hezké atmosféře dne. My všichni se už teď těšíme na farní den 2024 do Kobylí!

Kateřina Michnová

Otec Tomáš založil novou, parádní tradici, foto R. Bukovský

Rozhovor s Janem Hemplem ml., vedoucím Svodničanu, u příležitosti 20. výročí tohoto mužského pěveckého souboru

Jak vznikl nápad založit v Bořeticích mužáky, kdo byl u zrodu této myšlenky, proč zrovna Svodničan a jak jsi se stal vedoucím?

Tato myšlenka visela ve vzduchu dlouho. K založení sboru nás přemlouval bývalý starosta obce pan Václav Petrásek. Většinou vyšla na venek v hodové úterý, kdy se chodí v průvodu s „turky-niskem“ a ženáči zpívají hodové písničky. Poté však byla vždy rychle zapomenutá. V prosinci 2002, kdy proběhlo žehnutí vína, se u pohárku vína opět mluvilo

o založení sboru, a tam jsme se domluvili, že bychom se po novém roce mohli sejít a sbor založit. U zrodu byla většina dnešních členů. Pokud si dobře pamatuji, tak jsem se organizování prvního setkání ujal já, a tudíž jsem byl zvolen vedoucím, což vydrželo dodnes. Název sboru vznikl odvozením od slova „Svodnice“, lidového názvu pro naši říčku Trkmanku.

Jak obtížné (či naopak snadné) bylo najít v Bořeticích ochotné muž-zpěváky?

Najít ochotné zpěváky na začátku nebylo nijak těžké, jelikož u zrodu bylo hned 10 členů. S hledáním zpěváků máme problémy spíše teď.

Při vzniku něčeho nového bývá obvykle velké nadšení, ale po čase může nastat útlum, konflikty, vyhoření, odchody atd. Jak je to ve Svodničanu? Jak se motivujete, udržujete zdravý rozum a jak si tzv. dobíjíte baterky?

K tomu, co výše cituješ, naštěstí nedošlo, protože se nescházíme po celý rok, ale vždy před nějakým vystoupením. A když třeba dva měsíce nezpíváš a nescházíš se, začne ti to chybět a těšíš se, že si zase zapíváš a uvidíš svoje kamarády. Třeba právě zpěv patří k jednomu z dobíječů mých baterek. Za dobrou náladou ve sboru stojí všichni zpěváci, za což jim moc děkuji. Motivace je velice skromná, prostě být nejlepší. A zdravý rozum nám dodává tekutý poklad z Kravích hor.

Panuje u vás demokracie, zdravá autokracie nebo nějaké jiné zřízení?

U nás panuje určitě demokracie a snažíme se vždy na všem domluvit společně.

Co ti za těch 20 let fungování Svodničanu utkvělo nejvíc v paměti? Je nějaké vystoupení, nějaká veselá či smutná událost, na kterou rád či naopak nerad vzpomínáš?

Co považuji za vrchol našeho vystupování, je účast na Mezinárodním folklórním festivalu ve Strážnici v roce 2008 a natočení cédéčka v roce 2006. Je i jedna smutná událost, která ve mně vždy zůstane,

a to je odchod našeho člena Jirky Nováka do muzikantského nebe. Moc ho tam nahoru zdravím. Velmi nám všem chybí.

Kam se za ty roky Svodničan vyvinul? A je ještě kam se posouvat? A teď myslím nejen po stránce pěvecké, umělecké, ale i s ohledem na rodinu atd.

Za ty roky se ve sboru vybuodovala velice rodinná atmosféra, za kterou vděčím všem klukům. Jsem rád, že i v dnešní uspěchané době si tato parta dovede najít čas na to být spolu a zažít zase něco krásného, nového. Snad už se ani není kam posouvat.

Míváš i dnes ještě trému? Pokud ano, tak jak s ní bojuješ?

Zpočátku tréma určitě bývala, proti ní pomáhá pár skleniček vína.

Předpokládám, že si jednotlivé mužské soubory navzájem spíše fandí, existuje ale i něco jako rivalita?

Myslím si, že lehká a zdravá rivalita je mezi sbory obcí Modrých Hor.

Kde vystupujete nejčastěji a kde vystupujete nejraději?

Nechci teď nikoho naštvat, ale nejčastěji a nejraději vystupujeme v Moravanech a Dolních Dunajovicích, kde bývá na akcích skvělá atmosféra.

Co alkohol? Je na zkouškách a před a při vystoupením povolen?

Určitě nejsme banda alkoholiků, ale víno, to jsou tekuté noty a v malé míře určitě zvýší výkonnost našeho sboru a u některých umí vyvolat i obnovu paměti. Prostě se suchým hrdlem se špatně zpívá.

Jak se dívají na tento koníček vaše manželky či partnerky? Má někdo někdy třeba „zaracha“ a nemůže jet na vystoupení?

Že by někdo dostal zaracha, to jsem snad nikdy nezaznamenal, a i kdyby k tomu došlo, tak by se stejně nikdo nepřiznal. Bez našich žen by to určitě nešlo, za což jim také patří velké poděkování. Většina z nás totiž neumí připravit kraj na vystoupení.

Ještě otázka na budoucnost. Fluktuace členů u vás sice téměř nastala, což ale taky znamená, že nikdo další k vám do party nepřibyl. Čím to je? A vpustili byste mezi sebe „novou krev“?

To je věc, která nás velice trápí. Pár zpěváku jsme v průběhu 20 let zkoušeli, ale poté se z Bořetic buď odstěhovali, anebo kvůli zaměstnání museli s účinkováním skončit. U dalších se zase neprojevila natolik velká láska ke zpěvu a ochota scházet se. V dnešní době, a to většinou na hodech, se člověk rozhlíží, kdo by se dal do sboru ulovit, ale mezi mladší generací snad není zpěváků. A pokud ano, tak přijďte mezi nás, dveře jsou otevřeny.

Nějaký vzkaz na závěr?

Chtěl bych moc poděkovat všem členům sboru za vytrvalost, píli, odhodlání, a hlavně za krásných 20 let prožitých spolu po boku krásných moravských písniček.

My děkujeme za rozhovor a přejeme Svodničanu, ať jim to zpívá ještě min. dalších 20 let.

SPORT

Výborná jarní forma CELTICu

Muži

Po podzimní části sezony se tým mužů nacházel na nelichotivé 12. příčce tabulky se ziskem 10 bodů za 3 výhry a 1 remízu. Přes zimu mužstvo trénovalo střídavě na umělé trávě v Kobylí a na kurtech tenisového oddílu. Tímto děkujeme za zapůjčení plochy. Účast na trénincích nebyla úplně ideální, a tak jsme byli plni očekávání, jak dopadne jaro a jestli nebudeme mít problémy se záchranou okresního přeboru. Před mistrovskými zápasy jsme sehráli 3 přípravné zápasy s Velkými Pavlovicemi, Kobylím a Drnholcem. Kromě Kobylí, které dostalo tradiční „výprask“ (8:0) jsme další 2 přátelské zápasy prohráli. Před začátkem jarní části naše mužstvo posílil Denis Pohl, který přestoupil ze Slovanu Brno. Po ne úplně přesvědčivých výkonech v přípravě jsme v prvním jarním mistrovském zápase hostili doma Hustopeče, které nás na podzim na jejich hřišti jednoznačně porazily a očekávaly povinné 3 body. Jak se však mýlili? Po našem koncertu jsme zvítězili 5:1. Následoval další výborný výkon v Boleradicích, kde jsme zvítězili 1:6 a poté jsme doma hostili předposlední Hlohovec, který jsme opět "přežili" výborným výkonem a zvítězili 5:0. Následovaly další 3 výhry po sobě, kde potěšil hlavně výkon s ambiciózním Mikulovem doma 3:0. Nakonec jsme jaro zakončili 8 výhrami a 4 prohrami. Kaňkou na jarních výsledcích byly výkony doma s Moravským Žižkovem 0:5 a hlavně poslední zápas s Nosislaví, který jsme prohráli (přestože jsme byli v plné sestavě) 1:7.

Mužstvo skončilo po jarní části na 7. příčce se ziskem 34 bodů a skóre 63:56. Po posledním zápase skončil u mužstva mužů trenér Luděk Šefránek, kterému tímto ještě jednou děkuji. Dále omezili činnost opory Jakub Jambor a Lukáš Jelínek. Ostatní hráči zůstávají. Mužstvo bylo náležitě posíleno. Vrací se David Petrásek, z Velkých Pavlovic přestoupil Adam Springer a z Hustopečí přišel mladý nadějný hráč Filip Kokeš. Dále bychom chtěli mužstvo doplnit mladými hráči z dorostu. Mužstvo budou trénovat Libor Machek a Jaroslav Otáhal. Cílem je pohybovat se v horních patrech tabulky a zapracovat mladé hráče.

Zápasy mužů jaro 2023

Bořetice – Hustopeče	5:1
Boleradice – Bořetice	1:6
Bořetice – Hlohovec	5:0
Bořetice – Mikulov	3:0
Březí – Bořetice	0:2
Bořetice – Křepice	1:3
Bořetice – Charvatská N. Ves	3:2
Kostice – Bořetice	3:1
Bořetice – Moravský Žižkov	0:5
Podivín – Bořetice	2:5
Ivaň – Bořetice	1:2
Bořetice – Nosislav	1:7

Tým mužů, foto archiv TJ SOKOL Bořetice

Tabulka OP muži

1. Kostice	24	18	3	3	67:37	57
2. Křepice	24	13	5	6	57:27	44
3. Moravský Žižkov	24	12	6	6	74:52	42
4. Charvatská Nová Ves	24	12	5	7	58:32	41
5. Mikulov	24	12	4	8	71:33	40
6. Hustopeče	24	10	7	7	58:28	37
7. Bořetice	24	11	1	12	63:56	34
8. Nosislav	24	9	7	8	51:51	34
9. Ivaň	24	8	6	10	52:57	30
10. Podivín	24	7	7	10	33:57	28
11. Hlohovec	24	5	6	13	23:64	21
12. Břeží	24	5	1	18	41:96	16
13. Boleradice/Krumvíř B	24	3	4	17	30:88	13

Přípravky

Společná družstva Bořetice/Kobylí hrají již několik let okresní kolovou soutěž. V odehrané sezóně se v naší skupině B účastnilo soutěže 10 týmů. V soutěži se nedělají výsledkové tabulky. Mimo této soutěže se účastnily přípravky ještě turnajů pořádaných OFS Břeclav – Žijeme hrou. Mladší přípravky vedli trenéři Michal Dufek, Martin Huslík a Pavel Odstrčil. Starší přípravky trénují Lubomír Dufek a Karel Kašuba.

Výsledky mladší přípravky jaro 2023

Drnholec – Bořetice/Kobylí	0:19
Bořetice/Kobylí – Vranovice/Ivaň	1:9
Šitbořice – Bořetice/Kobylí	5:8
Bořetice/Kobylí – V. Pavlovice	28:7
Horní Bojanovice – Bořetice/Kobylí	5:18
Popice – Bořetice/Kobylí	7:4
Bořetice/Kobylí – V. Němčice	12:8
Pohořelice – Bořetice/Kobylí	11:8
Bořetice/Kobylí – Vlasatice	20:6

Mladší přípravka, foto archiv TJ SOKOL Bořetice

Výsledky starší přípravky jaro 2023

Drnholec – Bořetice/Kobylí	7:6
Bořetice/Kobylí – Vranovice/Ivaň	13:5
Šitbořice – Bořetice/Kobylí	11:6
Bořetice/Kobylí – V. Pavlovice	2:5
Horní Bojanovice – Bořetice/Kobylí	3:9
Popice – Bořetice/Kobylí	15:4
Bořetice/Kobylí – V. Němčice	0:12
Pohořelice – Bořetice/Kobylí	14:3
Bořetice/Kobylí – Vlasatice	11:2

Ukončená mladší přípravky, foto archiv TJ SOKOL Bořetice

Starší přípravka, foto archiv TJ SOKOL Bořetice

Mladší žáci

Tým vedený trenéry Jiřím Huslíkem a Pavlem Blažejem skončil v okresním přeboru na 6. místě se ziskem 38 bodů a skóre 76:56. Mužstvo je velice mladé, takže má do budoucna velkou perspektivu.

Tabulka jaro OP mladší žáci

1.	Noslav/V. Němčice	24	21	1	2	121:26	64
2.	Mikulov	24	18	3	3	151:40	57
3.	MSK Břeclav C	24	18	2	4	112:27	56
4.	Valtice	24	15	1	8	156:79	46
5.	MSK Břeclav B	24	14	4	6	104:35	46
6.	Kobylí/Bořetice	24	12	2	10	76:56	38
7.	Starovice	24	10	4	10	53:47	34
8.	Hustopeče B	24	10	3	11	76:66	33
9.	Podivín	24	6	3	15	35:86	21
10.	Velké Bílovice	24	6	3	15	49:110	21
11.	Ivaň/Vranovice	24	7	0	17	45:152	21
12.	Popice	24	5	2	17	31:112	17
13.	Aligators Brumovice	24	0	0	24	22:190	0

Starší žáci

Tým vedený trenéry Jožkou Kaňou a Kryštofem Račákem skončil v okresním přeboru na 5. místě s bilancí 11 výher, 0 remíz, 9 proher tj. 33 bodů a skóre 51:54.

Dorost

Společné družstvo Kobylí/Bořetice loni postoupilo do krajské soutěže – 1. třídy. Po podzimní části u mužstva skončil trenér Jakub Pazderka. Dále cca 3 zápasy před koncem soutěže skončil nenadále pro zaneprázdněnost Ondřej Kocourek, čímž klub dostal do velkých problémů, jelikož bylo obtížné narychlo řešit trenéra dorostu. Myslím, že sezonu mohl dokončit a skončit po posledním zápase. Také dorostenci mají velmi mladý a perspektivní tým. Nakonec skončili na 11. místě a příští rok budou opět hrát krajskou soutěž.

Tabulka 1. třída sk. B Jihomoravského kraje – dorost

1.	TJ Moravan Lednice	24	22	1	1	149:27	67
2.	Bzenec/Vracov	24	20	2	2	134:26	62
3.	Dubňany/Mutěnice	24	16	3	5	126:26	51
4.	SK Krumvíř	24	13	5	6	81:61	44
5.	Hrozn. Lhota/Lipov	24	13	4	7	77:40	43
6.	FKM Podluží	24	12	5	7	74:42	41
7.	TJ Sokol Dambořice	24	12	3	9	75:52	39
8.	TJ Velká n. Veličkou	24	8	5	11	55:81	29
9.	TJ Slavoj Rohatec	24	7	0	17	45:103	21
10.	Hovorany/Čejkovice	24	5	4	15	47:81	19
11.	Kobylí/Bořetice	24	5	2	17	50:87	17
12.	TJ Starý Poddvorov	24	3	1	20	23:170	10
13.	FC Pálava Mikulov	24	2	1	21	12:152	7

Závěrem bych poděkoval všem trenérům, funkcionářům za trénování a organizování zápasů a hráčům za předvedené výkony a reprezentaci oddílu a obce.

Luděk Gloza, TJ SOKOL Bořetice

Horko na kurtech

V nejteplejším dni letošního roku proběhly dvě významné tenisové události, které určitě neunikly oku tenisového fanouška. Na domácím písečku turnaj Big Head Open a v daleké Anglii finále ženského Grand Slamu ve Wimbledonu s Markétou Vondroušovou.

Rozdíl mezi těmito turnaji bylo jenom pár a daly by se spočítat na prstech jedné ruky. Ve Wimbledonu hrály ženy a jedly se jahody se šlehačkou. Hráčky a fanoušci sem zpravidla přiletěli letadlem. Naopak v Bořeticích hráli muži a jedla se krkovička a cuketa. Na kurt do srdce Modrých hor přišli téměř všichni pěšky, žádný letecký speciál na místním letišti nepřistál.

Zato shod bylo nepočítaně. Jak na kurtu, při vyrovnaných hrách, tak mimo něj. Pojďme si je přiblížit. Sluníčko svítilo, iontové nápoje

se pily doslova po půllitrech, nálada byla na obou turnajích výborná. To nejdůležitější se odehrálo v pozdním odpoledni. V téměř stejnou vteřinu odehráli vítězné míče jak Markéta Vondroušová, tak i Dominik Šefránek a obě trofeje tím pádem putují do České republiky. Radost na obou kurtech byla veliká.

Letošní pořadí Big Head Open:

1. Dominik Šefránek, Bořetice
2. Patrik Eliáš, Kobylí
3. Petr Němec, Dolní Bojanovice

Milan Herúfek ml.

11. června jsme přivítali nové občánky

Andrea Škrancová a Petr Kopecký se synem Michalem

Iveta a Filip Fridrichovi s dcerou Viktorií

Lucie a David Hamplovi s dcerou Sophií

Marie a Roman Grégrovi s dcerou Anastázií

Monika a Pavel Blahoňovští s dcerou Kristýnou

Monika Šemrová a Michal Navrátil s dcerou Tamarou

Lucie a Marek Pantůčkovi se synem Adamem

JUBILEJNÍ!

10. BAZÁREK S HADŘÍKY!

11. LISTOPADU V KD BOŘETICE

PODPOŘÍME OBLASTNÍ CHARITU BŘECLAV

Kulturní komise obce Bořetice
chystá novinku
v obecním kalendáři

Jarmark v ulicách

sobota 23. 3. 2024

Více informací v příštím čísle

Bořetických listů.

KULTURNÍ KOMISE OBCE BOŘETICE
A SDH BOŘETICE ZVOU VŠECHNY
DĚTI A JEJICH RODIČE NA

*Lampionový
přívod!*

PÁTEK 3. LISTOPADU 2023

Obec Bořetice, kulturní komise
obce a mužský soubor Svodničan
zvou na tradiční

Předhodovní zpívání

sobota 5. 8. v 19.00
na sóle v Bořeticích

Zveme Vás pod hodovou máju na
tradiční předhodovní zpívání spojené s
oslavou 20 let mužského sboru
Svodničan.

Vystoupí mužské sbory Svodničan,
Paniháj z Moravan, sbor z Dolních
Dunajovic, sbor z Týnce
a ženský sbor Bořečanky.

K tanci a poslechu hraje
ČM Mláďi z Čejce.

VÁNOČNÍ JARMARK V BOŘETICÍCH

SOBOTA 2. 12.
NA SÓLE U KULTURNÍHO DOMU

NEJLEPŠÍ SBĚRAČI STARÉHO PAPÍRU V ZŠ a MŠ BOŘETICE VE ŠKOLNÍM ROCE 2022/2023

Žáci ze **základní školy** nasbírali **17 332 kg**.

1. třída

1.	Jakub Klobouk	1 122 kg
2.	Jakub Mareček	365 kg
3.	Tereza Mikulíková	303 kg

2. třída

1.	Štěpán Odstrčil	476 kg
2.	Sára Poláková	420 kg
3.	Ema Kolaříková	405 kg

3. třída

1.	Marek Buchta	475 kg
2.	Jaroslav Benda	450 kg
3.	Tobiáš Pregrt	246 kg

**SDH BOŘETICE ZVE VŠECHNY MILOVNÍKY
JAKÝCHKOLIV DRAKŮ NA**

DRAKIÁDU!

30. ZÁŘÍ 2023

VÍCE INFORMACÍ JIŽ BRZY NA
WEBU A FB OBCE

4. třída

1.	Tomáš Klobouk	2 067 kg
2.	Agáta Surmanová	840 kg
3.	Jan Maceček	815,5 kg

5. třída

1.	Berenika Valová	4 744 kg
2.	Matěj Kocourek	283 kg
3.	Nikola Secká	270 kg

Děti z **mateřské školy** nasbíraly **2 955,3 kg**.

1.	David Klobouk	462 kg
2.	Tomáš Režný	403 kg
3.	Adam Kaláb	270 kg

DĚKUJEME!!!!

Fotogalerie

Mladí hasiči na závodech v Ladné, foto archiv hasičů

Na místním rybníku závodily i děti, foto J. Michna

Závody mladých hasičů ve Velkých Bílovicích, foto archiv hasičů

Ze zasedání vlády Kravhorců, foto archiv vinařů

Výzva

Milí spoluobčané,
snahou redakční rady je, aby Bořetické listy byly časopisem pro nás všechny, čtením o tradicích, životě a událostech v obci, o její historii, současnosti a také o budoucnosti. Chceme, aby si tam pokud možno každá věková skupina našla „to svoje“ a aby informace, které v nich najdete, byly aktuální a relevantní. Nikdy jsme nepřistupovali k nějaké cenzuře článků a pouze ve výjimečných případech, které bych spočítal na prstech jedné ruky, jsme některý článek (s vysvětlením autorovi) nezveřejnili.

S časopisem to může časem dopadnout jako s tím vinařem, který koštuje jen svoje víno, nedá ho ochutnat nikomu jinému a sám

jiné, než svoje víno, nepije. Časem jeho smysly mohou otupět natolik, že ve víně nerozezná jeho případné vady a víno tím pádem ztrácí na kvalitě. To v žádném případě nechceme u Bořetických listů dopustit, proto bych Vás všechny, kteří vidíte, že se u Vás nebo ve Vašem okolí děje něco zajímavého, chtěl povzbudit, abyste neváhali a napsali o tom článek, nejlépe i s nějakou fotografií. Že nejste spisovatelé či redaktoři? To vůbec nevádí. To nikdo z nás! S případnou korekturou textu Vám rádi pomůžeme. Budeme moc rádi za každou „novou krev“, jejíž zajímavý článek se v našem časopise objeví.

Svoje články či fotografie můžete zasílat na webboretice@seznam.cz.
Za celou redakční radu Vám předem děkuji

Jiří Michna, místostarosta

Reprezentace školy na předávání cen soutěže Požární ochrana očima dětí, foto archiv školy

Hody Bořetice 2023

4. 8. - 8. 8. 2023

Pátek 4. 8.

18:00 - Ruční stavění máje

Sobota 5. 8.

19:00 - Předhodovní zpívání a oslava 20 let
Svodničanu

Neděle 6. 8.

8:30 - Zvaní obce na hody
15:15 - Průvod krojovaných
17:00 - Vítání přespolních
Doprovází: DH SOKOLKA

Pondělí 7. 8.

15:15 - Průvod krojovaných
18:00 - Zavadka
Doprovází: DH ZLAŤULKA

Úterý 8. 8.

15:30 - Průvod krojovaných
18:00 - Sólo osáči
00:00 - Půlnoční překvapení
Doprovází: DH LÁCARANKA

1. Stárkovský pár: Stanislav Pazderka a Martina Sadílková
2. Stárkovský pár: Miloš Vala a Eliška Andrlíková
3. Stárkovský pár: Miroslav Náležinský a Daniela Dofková

MINISTR KULTURY A CELÁ VLÁDA
VÁS SRDEČNĚ ZVOU NA

Zarážení hory

19. 8. 2023

18:00 | Vinckovo náměstí

Divadelní scénka Jak se kdysi hora zarážela v podání kravihorských ochotníků za doprovodu mužského sboru Svodničan

19:00 | Posezení před sídlem vlády RKH

Cimbálová muzika Klaret z Mikulova
Občerstvení zajištěno

Ze zkoušky na Zarážení hory, foto J. Michna

Bořetické listy č. 2/2023

Periodický tisk územního samosprávného celku. Vychází nepravidelně. Vydává Obec Bořetice, IČO: 283037. Registrováno MK ČR E 11 764.
Redakční rada: František Petrásek, Lenka Bukovská, Ivana Macháčová, Lenka Grúzová, Václav Petrásek, Klára Otáhalová, Lucie Dufková, Jiří Michna
Příspěvky a náměty posílejte na e-mail: webbořetice@seznam.cz. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky krátit.
Výtisk zdarma. Neprošlo jazykovou úpravou. Datum příští uzávěrky: listopad 2023.
Grafická úprava: Mirek Chudík. Tisk: Graweb s.r.o.